Swenske songer

eller wisor nw på
nytt prentade /
forökade / och under
en annan skick
än tilförenna
utsatte

Stocholm
MDXXXVj

Förord till den elektroniska utgåvan

Allmän information om projekt Runebergs korrekturläsning av den på Kungliga biblioteket publicerad Swenska Songer eller wijsor:

Större delen av befolkningen i 1500-talets Sverige var inte läs- och skrivkunniga. Sångtexterna lärdes in och traderades muntligt. Inte heller klarade 1500-talets tryckteknik, som idag, att producera en billig psalmbok till varje hem eller en uppsättning för alla föramlingens kyrkobesökare. Det av Kungliga biblioteket på internet publicerade versionen är, som beskrivs där, det ena av två bevarade exemplar av de kyrkliga sånger den svenske kungen Gustav Vasa och prästerskapet genom Olaus Petri ansåg vara viktiga sånger för det religiösa livet i Sverige. Folket skulle själva sjunga med och sångerna skulle vara på deras eget språk nu då kungen, kyrkan och folket skulle bilda en enighet - ett land - en kyrka - ett folk - sammanbundna med en kyrklig föreställning och sångtradition.

I flera fall är dessa "Songer eller wijsor" ännu sjungna sånger av nutida människor i Sverige. Med smärre eller större förändringar som bara kan avgöras om man har tillgång till den äldre texten och jämföra med senare tiders versioner.

Den tryckta textstilen är ett som skiljer nutida läsare från 1500-talets texter och gör texten svårtillgänglig för 2000-talets läsare. En annan åtskillnad utgör stavning och meningsbyggnad. Vi vet ju inte om de skrivkunniga människorna på 1500-talet talade svenska som de skrev eller ens om skriftspråket var enhetligt reglerat bland de skrivkunniga eller hur det varierade mellan olika skrivtraditioner. I Skåne och Blekinge var modersmålet danskt liksom kungahuset och kyrkan. Olaus Petri och hans bror Laurentius Petri hade bägge utbildats i Martin Luthers protestantiska lära i tyska Wittemberg. I Olaus Petris översättning till svenska förekommer genomgående tysk

stavning av till exempel mich, tich och sich, vilket kan antas vara ett starkt tyskt inflytande snarare än en faktisk svensk översättning. Om Olaus Petri själv var medveten eller ej om denna brist i översättningen ur nutida perspektiv kan inte avgöras. Kanske ansåg han att denna stavning var mer passande för de högtidliga kyrkliga sammanhangen och behöll dem av den anledningen. Möjligen behöll han den tyska stavningen då den var ljudenlig med hans eget svenska tal eller för att det inte var lätt att översätta versernas rim till svenska.

Där så går att avgöra har strofer sammanförts till egna rader, för att underlätta läsningen av verserna.

Avstavningar har enl. Projekt Runebergs korrekturläsningsinstruktioner tagits bort. Också strofer som går över sidbyten har sammanförts till hela strofer, då sidbyten inte används för att åskådliggöra skiften i texten som exempelvis rubriker.

Stavningen har behållits utom då dåtidens stavning var förkortningar med hjälp av ~ -tecken, exempelvis thñ som även då utlästes then.

Nw och nw (=dubbel-u) har skrivits ut till Nuu respektive nuu, med undantag av i titeln

Mz = Me

Vi tackar Kungliga biblioteket för att vi fått publicera deras faksimiler.

Swenske songer eller wisor nw på nytt prentade / forökade / och under en annan skick än tilförenna utsatte

Stocholm

MDXXXVI

Förord

Thet haffuer altijd warit aff första begy[n]nilsen (godh Christen läsare (en plägsidh ibland the folck som th[e]n sanskyldiga gudz küdska hafft haffuer/ at the haffua dictat och sammansatt besunneliga wijsor oc songer om gudz dråpelig ting oc welgerningar/ som han giort oc både me[n]niskior oc annor creatur beuisat haffuer/ huilkit (vtan twiffuel) aff gudz besynneliga rådh oc ingifft skeedt är / at menniskian som en naturligh lust och begier haffuer til siungande / och spelande / skulle tå haffua the til at siunga och spela som gudi kunde de wara til prijs oc he[n]ne sielffuo til nytto oc gagn/ huilkit ock wisseliga så skeer ther the rett tilgår/ Som ygenom andeliga songer eller wisor warde gud prsisat for sina obegripeliga godheet/ oc meniskian som aff sich sielff glömsk oc j thet goda otacsam är/ warder ther igenom vpwäct oc vppåminess huad gud he[n]ne til godo giort haffuer/ ther hon tå får en hugnat och tröst aff/ at såsom han haffuer tilföre[n]ne altijd warit mild/ barmhertig oc bijstondig/ så scal han ock än nuu wara her ept[e]r ee huad nödh oc bekymer oss påkomma kan/ ty han bliffuer altijd widh itt sinne / Hade han lust til at göra oss gott tilforen[n]e/ så haffuer han ock än nuu lust ther til och bliffwer wid thet

sinnet til ewig tijd/ Oc thetta är then nytta oc gagn som andeliga songer oc wijsor me sich haffua/ thet the äre i theres retta brukning / Så äre ock somlige songer andeliga böner genom huilka wij bidie gud om the wij behöffue.

Th[e]r nuu me[n]niska[n] scal igeno[m] sådana songer vpwäct warda til at betracta gudz dråpeliga werck/ och vppåminas ha[n]s stora welgerningar/ är clart nogh påtaga at the scal skee på försto[n]deligit mål/ elles fölier ther ingen fruct me / och songen haffuer icke sitt retta werck / Ey haffua the heller i fortijden a[n]norledes pläghat dictade warda /vthan på föstondeligit mål / än tå at man i någon förliden tijd / oc j något besunnelig land sungit haffuer på okunnigt mål / Men th[e]r haffuer ock så folgt fructen epter som försto[n]dit haffuer warit på the man sungit haffuer / som nuu wille förlongt wara at omtala

Th[e]rfore på the at th[e]r motte fölia någon fruct me/ haffuer man nuu j någon tijd

Förord

Thet haffuer altijd warit aff första begy[n]nilsen (godh Christen läsare (en plägsidh ibland the folck som th[e]n sanskyldiga gudz küdska hafft haffuer/ at the haffua dictat och sammansatt besunneliga wijsor oc songer om gudz dråpelig ting oc welgerningar/ som han giort oc både me[n]niskior oc annor creatur beuisat haffuer/ huilkit (vtan twiffuel) aff gudz besynneliga rådh oc ingifft skeedt är / at menniskian som en naturligh lust och begier haffuer til siungande / och spelande / skulle tå haffua the til at siunga och spela som gudi kunde de wara til prijs oc he[n]ne sielffuo til nytto oc gagn/ huilkit ock wisseliga så skeer ther the rett tilgår/ Som ygenom andeliga songer eller wisor warde gud prsisat for sina obegripeliga godheet/ oc meniskian som aff sich sielff glömsk oc j thet goda otacsam är/ warder ther igenom vpwäct oc vppåminess huad gud he[n]ne til godo giort haffuer/ ther hon tå får en hugnat och tröst aff/ at såsom han haffuer tilföre[n]ne altijd warit mild/ barmhertig oc bijstondig/ så scal han ock än nuu wara her ept[e]r ee huad nödh oc bekymer oss påkomma kan/ ty han bliffuer altijd widh itt sinne / Hade han lust til at göra oss gott tilforen[n]e/ så haffuer han ock än nuu lust ther til och bliffwer wid thet sinnet til ewig tijd/ Oc thetta är then nytta oc gagn som andeliga songer oc wijsor me sich haffua/ thet the äre i theres retta brukning / Så äre ock somlige songer andeliga böner genom huilka wij bidie gud om the wij behöffue.

Th[e]r nuu me[n]niska[n] scal igeno[m] sådana songer vpwäct warda til at betracta gudz dråpeliga werck/ och vppåminas ha[n]s stora welgerningar/ är clart nogh påtaga at the scal skee på försto[n]deligit mål/ elles fölier ther ingen fruct me / och songen haffuer icke sitt retta werck / Ey haffua the heller i fortijden a[n]norledes pläghat dictade warda /vthan på föstondeligit mål / än tå at man i någon förliden tijd / oc j något besunnelig land sungit haffuer på okunnigt mål / Men th[e]r haffuer ock så folgt fructen epter som försto[n]dit haffuer warit på the man sungit haffuer / som nuu wille förlongt wara at omtala

Th[e]rfore på the at th[e]r motte fölia någon fruct me/ haffuer man nuu j någon tijd

begy[n]nat halla sådana songer på the mål som aff allom förstås kan / Oc såsom thet haffuer hafft god skääl me sich / så haffua ock monga goda christna me[n]niskior warit thet glade ått / siunga oc höra th[e]m gerna / For huilka saak skul man nuu her på nytt hafuer vtgå latin samma songer / oc forökat them me några flere än the tilfore[n]ne vtgongne woro / Oc äre the fremst satte som aff ålder haffua j kyrkio[n]nes tijder på Latine brukade warit oc äre j sielffuom eva[n]gelij textenom så bescerffne som the her siungne warda / Sedan fölia tå andre songer j tessom woro[n] tijd dictade / huilke ock så nogh i scriffte[n]ne grundade äre/ Somlige äre en deel aff the paraboler j evangelio / somlige aff Davidz psalmer somlige epter några Latijniska hymnor vtsatte som j fortiden haffua j kyrkio[n]ne brukade warit / oc somlige the ther elles wel haffua sin fasta gru[n]d j sciffte[n]ne oc måga j chrsteligo[n] forsa[m]lingom siungne warda

Lärer oc formaner idher inbyrdes me psalmer oc lofsonger oc a[n]deligon teckom wisom siunga[n]des herranom vti idro hierta

Benedictus dominus deus Israel. Luce. j

WElsignat ware herren Israels gud / forty han haffuer sökt och frelsat sitt folck/ Och haffuer vpreest salighetennes horn / vti sin tienares Dauidz huuse / Som han j förtijden sagt haffuer genom sina heliga propheters

mun /At skee skulle thet wij frelsas skulle ifrå wora fiender /och vthii alles theres händer som hata oss/ På thet han skulle bewijsa sina barmhertigheet med wora fäder/ och minnas på sitt helgha testamente / Thet är på then eedh han sworit haffuer worom fader Abraham / At giffua oss thet wij frelste vthu wora fienders händer / måghom honom tiena vtan fructan j heligheet och rettferdigheet före honom j alla wora lijfedaghar /

begy[n]nat halla sådana songer på the mål som aff allom förstås kan / Oc såsom thet haffuer hafft god skääl me sich / så haffua ock monga goda christna me[n]niskior warit thet glade åtť / siunga oc höra th[e]m gerna / For huilka saak skul man nuu her på nytt hafuer vtgå latin samma songer / oc forökat them me några flere än the tilfore[n]ne vtgongne woro / Oc äre the fremst satte som aff ålder haffua j kyrkio[n]nes tijder på Latine brukade warit oc äre j sielffuom eva[n]gelij textenom så bescerffne som the her siungne warda / Sedan fölia tå andre songer j tessom woro[n] tijd dictade / huilke ock så nogh i scriffte[n]ne grundade äre/ Somlige äre en deel aff the paraboler j evangelio / somlige aff Davidz psalmer somlige epter några Latijniska hymnor vtsatte som j fortiden haffua j kyrkio[n]ne brukade warit / oc somlige the ther elles wel haffua sin fasta gru[n]d j sciffte[n]ne oc måga j chrsteligo[n] forsa[m]lingom siungne warda

Lärer oc formaner idher inbyrdes me psalmer oc lofsonger oc a[n]deligon teckom wisom siunga[n]des herranom vti idro hierta

Benedictus dominus deus Israel. Luce. j

WElsignat ware herren Israels gud / forty han haffuer sökt och frelsat sitt folck/ Och haffuer vpreest salighetennes horn / vti sin tienares Dauidz huuse / Som han j förtijden sagt haffuer genom sina heliga propheters
mun /At skee skulle thet wij frelsas skulle ifrå wora fiender /och vthii alles theres händer som hata oss/ På thet han skulle bewijsa sina barmhertigheet med wora fäder/ och minnas på sitt helgha testamente / Thet är på then eedh han sworit haffuer worom fader Abraham / At giffua oss thet wij frelste vthu wora fienders händer / måghom honom tiena vtan fructan j heligheet och rettferdigheet före honom j alla wora lijfedaghar /

Och tu barn scal bliffua kallat then högstes prophete/ ty tu warder föregåendes före herrans ansicte/ Til at beredha hans wäghar/ och giffua hans folk salighetenes kundskap/ Med theres synders förlatilse geno[m] wor gudz inneliga barmhertigheet/ genom huilka vpgongen aff högde[n]ne haffuer oss besökt/ Til at vplysa the som sittia j mörkret och j dödzens skugga/ och styra wora föter på fridzens wägh.

Äära wari fadrenom och sonnenom och them heliga anda/ Såsom ther warit haffuer aff begy[n]nilsen och nuu och altijd/ aff ewigheet til ewigheet Amen

Magnificat Luce. j

Mijn siel haller mykit aff herranom/ Och min ande frögdar sich i gudi minom frelsare/ Forty han haffuer seedt til sina tienari[n]nes ringheet/ ty her epter warda mich alla slächter saliga kallandes/ Ty th[e]n ther mectig är han hauffer giort mectig ting med mich / och hans nampn är heligt/. Och hans barmhertigheet warar ifrå slächte j slächte offuer th[e]m som fructa honom / Han haffuer bedriffuit mact med sinom arme / och förskingrat them som högferdige äre vti theres hiertes sinne / The mectiga haffuer han satt vtaff sätit / och vpsatt the swagha / The hungruga haffuer han med godh ting vpfylt/ och the rijka haffuer han latit toma bliffua/ Han haffuer vptagit sin tienare Israel tenckiandes på sina barmhertigheet/ Såsom han sagt hade til wora fäder/ Abraham och hans sädh til ewig tijd / Äära wari fadrenom. etc

Nunc dimittis Luce. ij.

HErre nuu låter tu tin tienare fara j frid / epter som tu sagt haffuer/ Forty mijn ögon haffua seedt

Och tu barn scal bliffua kallat then högstes prophete/ ty tu warder föregåendes före herrans ansicte/ Til at beredha hans wäghar/ och giffua hans folk salighetenes kundskap/ Med theres synders förlatilse geno[m] wor gudz inneliga barmhertigheet/ genom huilka vpgongen aff högde[n]ne haffuer oss besökt/ Til at vplysa the som sittia j mörkret och j dödzens skugga/ och styra wora föter på fridzens wägh.

Äära wari fadrenom och sonnenom och them heliga anda/ Såsom ther warit haffuer aff begy[n]nilsen och nuu och altijd/ aff ewigheet til ewigheet Amen

Magnificat Luce. j

Mijn siel haller mykit aff herranom/ Och min ande frögdar sich i gudi minom frelsare/ Forty han haffuer seedt til sina tienari[n]nes ringheet/ ty her epter warda mich alla slächter saliga kallandes/ Ty th[e]n ther mectig är han hauffer giort mectig ting med mich / och hans nampn är heligt/. Och hans barmhertigheet warar ifrå slächte j slächte offuer th[e]m som fructa honom / Han haffuer bedriffuit mact med sinom arme / och förskingrat them som högferdige äre vti theres hiertes sinne / The mectiga haffuer han satt vtaff sätit / och vpsatt the swagha / The hungruga haffuer han med godh ting vpfylt/ och the rijka haffuer han latit toma bliffua/ Han haffuer vptagit sin tienare Israel tenckiandes på sina barmhertigheet/ Såsom han sagt hade til wora fäder/ Abraham och hans sädh til ewig tijd / Äära wari fadrenom. etc

Nunc dimittis Luce. ij.

HErre nuu låter tu tin tienare fara j frid / epter som tu sagt haffuer/ Forty mijn ögon haffua seedt

Och tu barn scal bliffua kallat then högstes prophete/ ty tu warder föregåendes före herrans ansicte/ Til at beredha hans wäghar/ och giffua hans folk salighetenes kundskap/ Med theres synders förlatilse geno[m] wor gudz inneliga barmhertigheet/ genom huilka vpgongen aff högde[n]ne haffuer oss besökt/ Til at vplysa the som sittia j mörkret och j dödzens skugga/ och styra wora föter på fridzens wägh.

Äära wari fadrenom och sonnenom och them heliga anda/ Såsom ther warit haffuer aff begy[n]nilsen och nuu och altijd/ aff ewigheet til ewigheet Amen

Magnificat Luce. j

Mijn siel haller mykit aff herranom/ Och min ande frögdar sich i gudi minom frelsare/ Forty han haffuer seedt til sina tienari[n]nes ringheet/ ty her epter warda mich alla slächter saliga kallandes/ Ty th[e]n ther mectig är han hauffer giort mectig ting med mich / och hans nampn är heligt/. Och hans barmhertigheet warar ifrå slächte j slächte offuer th[e]m som fructa honom / Han haffuer bedriffuit mact med sinom arme / och förskingrat them som högferdige äre vti theres hiertes sinne / The mectiga haffuer han satt vtaff sätit / och vpsatt the swagha / The hungruga haffuer han med godh ting vpfylt/ och the rijka haffuer han latit toma bliffua/ Han haffuer vptagit sin tienare Israel tenckiandes på sina barmhertigheet/ Såsom han sagt hade til wora fäder/ Abraham och hans sädh til ewig tijd / Äära wari fadrenom. etc

Nunc dimittis Luce. ij.

HErre nuu låter tu tin tienare fara j frid / epter som tu sagt haffuer/ Forty mijn ögon haffua seedt

tina saligheet/ huilka tu bereedt haffuer for allo folke/ Itt liws til hedningarnes vplysning/ oc titt folk Israel til prijs/ Äära wari rc

S. Ambrosij och Agustini loffsong Te deum

O Gud wij loffue tich/ och beke[n]ne tich for wor herra/ Tich wyrdar hela werlden/ for en ewig fader/ Tich prisa alle änglar/ himlar och alla craffter/ Tich presa Cherubin och Seraphin/ seyandes vthan enda / Helig/ Helig/ Helig herre gud Sabaoth/ Fulle äre himlaner och iorden/ aff tine maiestates herligheet/ Tich loffua och prijsa the helige apostler/ Teslikes loffua tich alle helige propheter/ Sammalunde helige martires loffua tich med sanna witnesbyrd/ Then heliga Kyrkia j hela werldenne/ bekenner tich for en fader j obegripelig herligheet/ Och tin eenfödda son then me tich haffuer sannan guddom/ Theslikes hwgswalaren then heliga anda / Tu Christe herlighetenes konning / Fadrens son estu j ewigheet / Til menniskio[n]nes återlösning j iungfru lijffue togh tu mandom / Tu öffueruan döden och vplåt himmelen för them som ther på trodde / Tu sitter på gudz högra hand/ vti fadrens herligheet/ Och wentes igen ko[m]ma en streng domare/ Ty bidie wij tich at tu wille hielpa tina tienare som tu med tin dyra blodh haffuer återlöst/ Och begåffua them med tinne ewiga herligheet ibland tijn

helgon/ Frelsa titt folck o herre/ och welsigna them som tich äre giffne til arffuodeel/ och regera them och vphögh th[e]m j ewigheet/ Så welsigne wij tich j alla wora dagar/ Och loffuom titt nampn ifrå ewigheet til ewigheet/

tina saligheet/ huilka tu bereedt haffuer for allo folke/ Itt liws til hedningarnes vplysning/ oc titt folk Israel til prijs/ Äära wari rc

S. Ambrosij och Agustini loffsong Te deum

O Gud wij loffue tich/ och beke[n]ne tich for wor herra/ Tich wyrdar hela werlden/ for en ewig fader/ Tich prisa alle änglar/ himlar och alla craffter/ Tich presa Cherubin och Seraphin/ seyandes vthan enda / Helig/ Helig/ Helig herre gud Sabaoth/ Fulle äre himlaner och iorden/ aff tine maiestates herligheet/ Tich loffua och prijsa the helige apostler/ Teslikes loffua tich alle helige propheter/ Sammalunde helige martires loffua tich med sanna witnesbyrd/ Then heliga Kyrkia j hela werldenne/ bekenner tich for en fader j obegripelig herligheet/ Och tin eenfödda son then me tich haffuer sannan guddom/ Theslikes hwgswalaren then heliga anda / Tu Christe herlighetenes konning / Fadrens son estu j ewigheet / Til menniskio[n]nes återlösning j iungfru lijffue togh tu mandom / Tu öffueruan döden och vplåt himmelen för them som ther på trodde / Tu sitter på gudz högra hand/ vti fadrens herligheet/ Och wentes igen ko[m]ma en streng domare/ Ty bidie wij tich at tu wille hielpa tina tienare som tu med tin dyra blodh haffuer återlöst/ Och begåffua them med tinne ewiga herligheet ibland tijn helgon/ Frelsa titt folck o herre/ och welsigna them som tich äre giffne til arffuodeel/ och regera them och vphögh th[e]m j ewigheet/ Så welsigne wij tich j alla wora dagar/ Och loffuom titt nampn ifrå ewigheet til ewigheet/

Bewara oss herre j thenne dagh/ at wij icke göre moot tin wilia/ Forbarma tich offuer oss o herre och war oss barmhertig/ Tijn barmhertigheet herre ware offuer oss såsom wij oss på tich fortröste/ På tich herre fortröste wij låt oss icke komma på skam til ewig tijd.

Tronnes beke[n]nilse

Vij tro vppå alzmectig gud / som all ting j sina orde / skapat haffuer erlig och godh/ gott är alt thet som han giorde/ oss for fader wil han wara/ aff sin eghen goda wilia/ han wil oss altijd bewara/ och oss ey ifrå sich skilia/ han beskermer oss j sijn krafft / och ingen står emoot hans mact.

Wij tro vppå Jesum Christ/ eenda gudzson och wor herra / han är ewig och thet är wist/ med fadren lijker j äro/ aff Marie iungfru reen/ med san mandom wart han födder/ aff gudz andes tilhielp alleen / for wor synd wart pijnt och mödder / och döden ha[n] oss öffueruan / sitter på fadrens högra hand.

Wij tro vppå then helga and/ Ena christeliga kyrkio/ thet är helga manna samfund/ som gudz ande pläghar styrkia/ Her warder synden borttaghen/ th[e]n oss pläghar göra wonda/ Och vp på then sidzsta dagen skolom wij alle vpstonda/ Och itt ewigt lijff kommer tå/ gud låter oss sijn glädi få / Amen

Een parabola aff Luce xv

GUd warder lijknat widh en man / huilken twå söner hade/ tu lät mich fara huart iach kan / then yngre til honom sade /

Bewara oss herre j thenne dagh/ at wij icke göre moot tin wilia/ Forbarma tich offuer oss o herre och war oss barmhertig/ Tijn barmhertigheet herre ware offuer oss såsom wij oss på tich fortröste/ På tich herre fortröste wij låt oss icke komma på skam til ewig tijd.

Tronnes beke[n]nilse

Vij tro vppå alzmectig gud / som all ting j sina orde / skapat haffuer erlig och godh/ gott är alt thet som han giorde/ oss for fader wil han wara/ aff sin eghen goda wilia/ han wil oss altijd bewara/ och oss ey ifrå sich skilia/ han beskermer oss j sijn krafft / och ingen står emoot hans mact.

Wij tro vppå Jesum Christ/ eenda gudzson och wor herra / han är ewig och thet är wist/ med fadren lijker j äro/

aff Marie iungfru reen/ med san mandom wart han födder/ aff gudz andes tilhielp alleen / for wor synd wart pijnt och mödder / och döden ha[n] oss öffueruan / sitter på fadrens högra hand.

Wij tro vppå then helga and/ Ena christeliga kyrkio/ thet är helga manna samfund/ som gudz ande pläghar styrkia/ Her warder synden borttaghen/ th[e]n oss pläghar göra wonda/ Och vp på then sidzsta dagen skolom wij alle vpstonda/ Och itt ewigt lijff kommer tå/ gud låter oss sijn glädi få / Amen

Een parabola aff Luce xv

GUd warder lijknat widh en man / huilken twå söner hade/ tu lät mich fara huart iach kan / then yngre til honom sade /

Bewara oss herre j thenne dagh/ at wij icke göre moot tin wilia/ Forbarma tich offuer oss o herre och war oss barmhertig/ Tijn barmhertigheet herre ware offuer oss såsom wij oss på tich fortröste/ På tich herre fortröste wij låt oss icke komma på skam til ewig tijd.

Tronnes beke[n]nilse

Vij tro vppå alzmectig gud / som all ting j sina orde / skapat haffuer erlig och godh/ gott är alt thet som han giorde/ oss for fader wil han wara/ aff sin eghen goda wilia/ han wil oss altijd bewara/ och oss ey ifrå sich skilia/ han beskermer oss j sijn krafft / och ingen står emoot hans mact.

Wij tro vppå Jesum Christ/ eenda gudzson och wor herra / han är ewig och thet är wist/ med fadren lijker j äro/ aff Marie iungfru reen/ med san mandom wart han födder/ aff gudz andes tilhielp alleen / for wor synd wart pijnt och mödder / och döden ha[n] oss öffueruan / sitter på fadrens högra hand.

Wij tro vppå then helga and/ Ena christeliga kyrkio/ thet är helga manna samfund/ som gudz ande pläghar styrkia/ Her warder synden borttaghen/ th[e]n oss pläghar göra wonda/ Och vp på then sidzsta dagen skolom wij alle vpstonda/ Och itt ewigt lijff kommer tå/ gud låter oss sijn glädi få / Amen

Een parabola aff Luce xv

GUd warder lijknat widh en man / huilken twå söner hade/ tu lät mich fara huart iach kan / then yngre til honom sade /

thet mich tilko[m]mer lät mich så / aff gotzet som her finnes / at iach nuu ther med handla må/ som iach betzt är til sinnes/ ey dogher hema bliffua.

Han kom ther med j annor land/ doch sich til fögo froma/ så litit war thet han ther wan/ hans kistor wordo ther toma/ j lösheet liffua war hans ijdt/ medan thet reckia kunde/ sedhan han war tå allo quit/ brast hono[m] bröd åt munne/ ey war tå bätre handlat

Til en borgare gaff han sich/ en swijnaherde bliffua/ åt swijnadraff han ock lust fick/ men ingen wilde thet giffua/ sins faders hws kom han j hugh/ ther woro tienare monge/ the alle sa[m]mans finge nogh/ han lågh j armosz twånge/ och moste hu[n]ger lijdha

Ney iach går til min fader igen / mijn brist for honom kenna / hoo weet han bliffner wel min wen/ och glömer brutten thenna/ iach är ey werd kallas hans son/ for tessa skuller mina/ han settie mich til en stormon/ ibland tienare sina/ meer kan iach ey begiera

Tå fadren honom komma sågh/ brast vtaff faderligo bryste/ then kerlech som ther inne lågh / han famtogh honom och kyste / fick honom sköna cläder på / the ingen kunde lasta / en gulring på hans hand ock så / och ther til låt sich hasta / en göddan oxa slacta

Glädioms min son liffuande är/ som dödh war och försuunnen/ borttapat then mich war fulkär / och nuu her igen funnen / Hem kom tå andre brodren then / som äldre war aff årom / strax frågade han en sin swen/ huad är j gårde worom? är något nytt på ferde?

Dantza och quädha hörer iach / pijpor och harpor lydha / her står glädhin alt vp j taak / hwad mon thet alt

betydha / hwad är thet min fader nuu gör /

han braskar j fullo ruse/ med min broder som intit gött bör/ aff thet her är j hwse/ han haffuer alt sitt förslösat

Iach haffuer honom tient så longan tijd/ och på hans saker actat/ aldrig haffuer han än nuu itt kidh/ åt mina wener slactat/ åt tessom tectes honom wel/ en sådan kostnat göra/ en göddan oxa slå ihiel/ hoo kan slijk oskääl höra/ ther kan mich ey åtnöya

Swarar fadren/ min son tu weest/ hwad iach tich nuu her sägher/ tu haffuer aldrid frå mich reest/ titt är alt thet iach ägher/ thenne tin broder war alt dödh/ och är igen vpstonden/ ko[m]men war han j största nödh/ och är nuu quitt then wåndan/ thet gör mitt hierta frögde

Om tijn saak haffuer sådana skääl/ til glädi aldrig warit/ med tich är alltijd gongit wel/ som ingen wägh haffuer farit/ ey heller lijdit sådana brist/ som thenne moste lijdha/ intit aff tino gotze mist/ ther tu offuer må quidha/ scal man ey sådant tenckia?

Så war nuu syndare oförskrect/ tu haffuer en mildan fader / emoot tich är hans fampn vtrect/ han annammar tich gladher / Om tu tijn synd bekenna kan/ och faller för honom nidher / alla tijn skuld förlåter han/ och giffuer tich hwad tu bidher/ tu må wel framgå trygger

Tes wari gud j ewigheet / högt prijsat aff oss alla / han seer wist til wor vselheet / när wij til honom falle/ hielp herre gud j allo nödh / och låt tijn nåde skijna / frels oss ifrå then ewiga dödh / sett oss j glädi tina / Amen wij ther til siunge

Een parabola aff Matt. xviij.

ENom kö[n]ning tectes thet så / sina tienare kalla / med them til ena stemno gå /

han braskar j fullo ruse/ med min broder som intit gött bör/ aff thet her är j hwse/ han haffuer alt sitt förslösat

Iach haffuer honom tient så longan tijd/ och på hans saker actat/ aldrig haffuer han än nuu itt kidh/ åt mina wener slactat/ åt tessom tectes honom wel/ en sådan kostnat göra/ en göddan oxa slå ihiel/ hoo kan slijk oskääl höra/ ther kan mich ey åtnöya

Swarar fadren/ min son tu weest/ hwad iach tich nuu her sägher/ tu haffuer aldrid frå mich reest/ titt är alt thet iach ägher/ thenne tin broder war alt dödh/ och är igen vpstonden/ ko[m]men war han j största nödh/ och är nuu quitt then wåndan/ thet gör mitt hierta frögde

Om tijn saak haffuer sådana skääl/ til glädi aldrig warit/ med tich är alltijd gongit wel/ som ingen wägh haffuer farit/ ey heller lijdit sådana brist/ som thenne moste lijdha/ intit aff tino gotze mist/ ther tu offuer må quidha/ scal man ey sådant tenckia?

Så war nuu syndare oförskrect/ tu haffuer en mildan fader / emoot tich är hans fampn vtrect/ han annammar tich gladher / Om tu tijn synd bekenna kan/ och faller för honom nidher / alla tijn skuld förlåter han/ och giffuer tich hwad tu bidher/ tu må wel framgå trygger

Tes wari gud j ewigheet / högt prijsat aff oss alla / han seer wist til wor vselheet / när wij til honom falle/ hielp herre gud j allo nödh / och låt tijn nåde skijna / frels oss ifrå then ewiga dödh / sett oss j glädi tina / Amen wij ther til siunge

Een parabola aff Matt. xviij.

ENom kö[n]ning tectes thet så / sina tienare kalla / med them til ena stemno gå /

och en rekenskap halla / så kom en fram som skyldig wart / een stoor pe[n]ninga summo / med them samma gick thet wel hardt / som alle tå förnummo

Til at betala sådana skuld/ war ther intit til rådha / han hade hwarken silff eller guld / tess större war ha[n]s wåde / at han skulle selias herren bödh / hustru / barn / äghor alla / til betalning bleeff tå stoor nödh / tijd war til ödmyuct

falla

Kere herre mild och godh / låt tina miskund skijna / haff doch nuu me mich tolamodh / om tesse skulder mina / iach wil leggia wilian widh / at iach tich wel förnöyer / ther på iach nuu faller her nidh / och mich til iorden böyer

See på herrans barmhertigheet/ then han her nuu bewijste / han lät sich ey wara swårt eller leedt / at han then summo miste / han gaff alt til och lät honom gå / sin wilia til honom wende/ men hin tencte ther lijtit vppå/ at honom the godha hende

Han fan strax en sin skyldener / än doch then skuld war ringa / på honom han sijn händer bär / och begynner honom twinga / tina skuld betala full snart / hwij faar tu med then flätia / j tornet scal tu med een fart / tijt scal iach tich wist settia

Han föll nidh och beddes dagh / han wille honom wel betala / ney sade han thet tagher ey lagh / lenger her med förhala / ey war han meer sin broder huld / j tornet motte han liggia / thet han än skulle tiggia

Tå herren thetta weta fick / wart han ey litit wreder / han kallade honom strax til sich / hör til tu tienare ledher / tu kan ther intit sköna vppå/ hwad nådh iach med tich giorde / med cinom broder thet ock så / alltijd tich göra bordeHan sattes vti fengsle hart / så lenge ther at bliffua/ at alt samman betalat wart / ther halp ey emoot at tijffua / huilkit ock oss allom skeer wist / om wij så äre til sinnes / at wij icke förlåte then brist / som när wor nästa finnes

Gud är oss barmhertig och godh/ och wil oss alla spara / han will ock at wij ther emoot / skole så hwar annan wara/ giffue oss gud wor fader blijd / widh thetta sinnet blijffua / och så sedan j ewig tijd / glade med honom liffua / Amen

Een parabola aff Luce. xvj

OM en rijk man her siunge wij / then herlig cläder hade / och leffde j stort fråtzerij / ther han sitt sinne på lade / en fattig man som Laszarus heet / kom for hans porte liggia / full me sår och mykin crancheet / bröd wille han ther tiggia

Han hade wel ätit the smulor små / och ther med til fridz bliffuit / som aff bordet förföllo tå / om någor hade th[e]m giffuit / Komo ock hundar til hans hans får them med sijn tungo fleecte / ty welgerning han aff them får / then doch then rijke neecte

Så bleff tå then fatige dödh / och wart aff änglom taghen / och förd vthi Abrahams sköt / salig war honom then daghen / Bleeff ock så med then rijke dödh / och lagdes j graffuen nider / han kom j stoor pijno och nödh / then dagen wart honom ledher

Tå han nw j pijnonne lågh / sijn ögon han vplyffte / Abraham han fierran sich sågh / och Lazarum j hans sköte / han ropte ther nogh önskelig / och war ey mykit gladher /

Han sattes vti fengsle hart / så lenge ther at bliffua/ at alt samman betalat wart / ther halp ey emoot at tijffua / huilkit ock oss allom skeer wist / om wij så äre til sinnes / at wij icke förlåte then brist / som när wor nästa finnes

Gud är oss barmhertig och godh/ och wil oss alla spara / han will ock at wij ther emoot / skole så hwar annan wara/ giffue oss gud wor fader blijd / widh thetta sinnet blijffua / och så sedan j ewig tijd / glade med honom liffua / Amen

Een parabola aff Luce. xvj

OM en rijk man her siunge wij / then herlig cläder hade / och leffde j stort fråtzerij / ther han sitt sinne på lade / en fattig man som Laszarus heet / kom for hans porte liggia / full me sår och mykin crancheet / bröd wille han ther tiggia

Han hade wel ätit the smulor små / och ther med til fridz bliffuit / som aff bordet förföllo tå / om någor hade th[e]m giffuit / Komo ock hundar til hans hans får them med sijn tungo fleecte / ty welgerning han aff them får /

then doch then rijke neecte

Så bleff tå then fatige dödh / och wart aff änglom taghen / och förd vthi Abrahams sköt / salig war honom then daghen / Bleeff ock så med then rijke dödh / och lagdes j graffuen nider / han kom j stoor pijno och nödh / then dagen wart honom ledher

Tå han nw j pijnonne lågh / sijn ögon han vplyffte / Abraham han fierran sich sågh / och Lazarum j hans sköte / han ropte ther nogh önskelig / och war ey mykit gladher /

her offuer tu förbarma tich / Abraham kere fader

At tu wil senda Lazarum hijt / j tesso mine plågho / ther om iach bidher mz allo flijt / tu seer her mijn formågho / han duppe j watn finger sitt / mijn tungo ther med swale / j thenne logha är fast heet / och ingen roo eller dwale .

Min son tenck på huru stor lust / tu hade j tino liffue / tu drack her både wijn och must / thet tectes gud tich giffua / Lazarus war tå ther emoot / j armodh och stor iemmer / nw hwgnas han och haffuer gott modh / och tu tich swåra gremmer

Itt stort swalg seer man her ock så / emillan oss och idher / någon gång her emillan få/ tes ko[m]mer man ey widher / så bidher iach tich sade han / iach haffuer fem bröder j liffue/ sendt Lazarum then froma man / han them forwarning giffue

Min son huru kan thetta skee/ thet står ey til at göra / Mosen och propheter haffua the / them bör them alltijd höra/ ney kere fader Abraham / thet kan them ey nogh wara / kommer någon aff dödhom fram/ sky the widh thenne fara.

Swarar Abraham j samma tijd / om the Mosen ey lydha/ och the propheter ther bredho widh / som them gudz ord vttydha / skola the wist ey heller tro/ for sino harda modhe/ om någor ifrå sinne roo / vtaff the döda vpstode

Ty gud haffuer then fattiga kär/ och låter han ey förgonga / än doch han j werlden her/ warder försmådd aff monga/ aff huilko wij nw lära må/ then fatiga ey föracta/ gudz sinne wij alt följe tå/ och på hans wilia wacta.

Doch scal man ey så teckia her / at then rijke förkastas / een gudz gåffwa rijkedom är /och bör for ty ey lastas/ men synd är ey bruka th[e]n rett / ther tarff är med wor nästa / for honom scal thet wara alt slett / ospart ock til hans besta.

Een parabola aff Matt. xxij. och Luce. xiiij

EN riker man / wellogher han / en bröllops kost tilreedde / åt sinom son med mykin mon / sijn stora äro beredde / Ther til böd han/ så margan man/ få såm then äran skedde

Han sende vth wijdt / både hijt och tijt / och badh til bröllops komma / the budne wore/ the giorde som dåre/ the actade ey hans doma/ thet haffde förfal / och sagde them all / the wille forsökia sin froma

Han badh sin wen / at koma till sijn / han wille honom gerna welpläga / han swarade så/ iach ey formå/ iach kommer thet ey til wägha/ at warda tin gest/ ty iach haffuer fest een quinno som iach wil ägha

Han sende en annan/ både wissan och sannan/ tu bidh honom til mich fara / och göra sich gladh/ som iach honom badh / iach wil min kost ey spara/ for mina bön / och haffua til lön / alt thet som gott kan wara

Han sade ney / iach gitter thet ey/ iach bygger en gård aff nyie / ther iach wil bo och haffua mijn roo/ iach haffuer ock flere byiar / iach wil them skodha/ så må tu budha / iach wil see huru the sich flyia

Han sende then tridie/ och lät honom bidia / och röffua icke förlänge/ skynde sich bråt / thet warder skötnat / och folkit går alt tilsengia/ Iach haffuer nw bijdt / så longan tijd / iach wil mina portar stengia

Han sade ney / iach sägher for hwij/

och bör for ty ey lastas/ men synd är ey bruka th[e]n rett / ther tarff är med wor nästa / for honom scal thet wara alt slett / ospart ock til hans besta.

Een parabola aff Matt. xxij. och Luce. xiiij

EN riker man / wellogher han / en bröllops kost tilreedde / åt sinom son med mykin mon / sijn stora äro beredde / Ther til böd han/ så margan man/ få såm then äran skedde

Han sende vth wijdt / både hijt och tijt / och badh til bröllops komma / the budne wore/ the giorde som dåre/ the actade ey hans doma/ thet haffde förfal / och sagde them all / the wille forsökia sin froma

Han badh sin wen / at koma till sijn / han wille honom gerna welpläga / han swarade så/ iach ey formå/ iach kommer thet ey til wägha/ at warda tin gest/ ty iach haffuer fest een quinno som iach wil ägha

Han sende en annan/ både wissan och sannan/ tu bidh honom til mich fara / och göra sich gladh/ som iach honom badh / iach wil min kost ey spara/ for mina bön / och haffua til lön / alt thet som gott kan wara

Han sade ney / iach gitter thet ey/ iach bygger en gård aff nyie / ther iach wil bo och haffua mijn roo/ iach haffuer ock flere byiar / iach wil them skodha/ så må tu budha / iach wil see huru the sich flyia

Han sende then tridie/ och lät honom bidia / och röffua icke förlänge/ skynde sich bråt / thet warder skötnat / och folkit går alt tilsengia/ Iach haffuer nw bijdt / så longan tijd / iach wil mina portar stengia

Han sade ney / iach sägher for hwij/

iach haffuer fem starka öker / iach wil them åka alt for then saka/ iach wil theres krafft forsökia/ Iach haffuer res act/ med alla minne mact / iach will mitt gotz föröke

Iach recker alt å / huru iach scal få/ wil werlden med mich gonga/ mz rett och orett/ iach tagher alt slett/ ee men iach kan gotzet fonga/ iach brukar fast til / och gör hwad iach wil / iach dårar och swijker monga

Han ålte och körde / och samman förde/ hans oxar gingo at liggia / quellen kom å/ och mörkret blå / han wille tå hwijlo tiggia / hans hustru hade stengt / och sich vmtenct/ hon wille honom icke siya

Honom böriade longa/ och wille tå gonga/ och konnings gester warda / tå war förseent hono[m] wart förmeent/ och dören war läst så harda/ han måtte stå vthe/ the retter ey nyute / som förra woro osparde

Gack snarliga bort / ifrå thenne port / mine gester äre alle sätte / then äran skeer tich aldrig meer / at tu åter aff mina retter/ tu tagh nw rådh aff them tich badh at tu mitt bwd ey sätte.

Mich är alt emoot / och ingen boot/ mijn hustru mitt gotz mitt welle / hwart skal iach roo/ hwar scal iach boo / hwar tagher iach hws åt quelle/ Gud laste then stund/ iach siunker j grund / så stor är mijn misselle

O werld tu stenger / nw medhan mich trenger/ iach lijtte alt å tijn nåde/ nw står alt scriffuat / huru iach haffuer liffuat / hwad scal nw warda til råde / himmelrikit är stengt / tijt hade iach mich tenct/ nw står iach åter j wåda

Nw kommer döden / som mich är öden/ iach kan ey vndan rida / werldenes swick haffuer dårat mich/ thet är mijn högliga quida / sy alskons nödh/ mz heluetis glödh / thz warder iach th[e]rfore lijda

Miserere mei Ps. L.

FOrbarma tich gud offuer mich / for tijn stora barmhertigheet / Och for then nådh som är j tich / tagh bortt mijn oretferdigheet / twå aff mijn synd och gör mich reen / ty mijn brist iach wel kenna kan / moot tich haffuer iach syndat alleen / at tijn ord skola bliffija sann

See gud j synd är iach aflat / j synd aflade moder mijn / sy sanning haffuer tu elskat / tijn hemligheet gaff tu mich in / stenck mich med helsosam Nysop / som sniö warder iach hwijt och reen / låt mich höra glädi och håp / så förgdas mijn förskrecta been

Ifrå mijn synd wendt titt ansict / och mijn synd tagh bort alla slett / itt reent hierta skapa j mich / gör j mich andan

ny och rett / kasta mich icke tich ifrå / och tagh ey bort tin anda godh / tine helses glädi låt mich få / sterck mich j andans friya modh

Tin wägh iach gerna lära wil / them som oretwise äre / at the skola falla tich til / och giffua tich prijs och äro / O herre mijne helses gud / frelsa mich frå synder mina / mijn tunga scal epter titt budh / forkunna rettwiso tina

Om tu hade hafft offer kärt / iach hade iw thet giffuit tich / men ther offer som tu haffuer lärt / thet hierta som bedröffuar sich / gör wel widh Sion herre min / så warder vpbygt med tijn ord / Jerusalem then staden tin / ther reen offer warda tich giord

Deus noster Ps. vlvj

WOr gud är oss een weldigh borg / han är wor sköld och weria / han hielper oss aff nödh och sorg / som oss wil her besneria / wor fiende besk /

Miserere mei Ps. L.

FOrbarma tich gud offuer mich / for tijn stora barmhertigheet / Och for then nådh som är j tich / tagh bortt mijn oretferdigheet / twå aff mijn synd och gör mich reen / ty mijn brist iach wel kenna kan / moot tich haffuer iach syndat alleen / at tijn ord skola bliffija sann

See gud j synd är iach aflat / j synd aflade moder mijn / sy sanning haffuer tu elskat / tijn hemligheet gaff tu mich in / stenck mich med helsosam Nysop / som sniö warder iach hwijt och reen / låt mich höra glädi och håp / så förgdas mijn förskrecta been

Ifrå mijn synd wendt titt ansict / och mijn synd tagh bort alla slett / itt reent hierta skapa j mich / gör j mich andan ny och rett / kasta mich icke tich ifrå / och tagh ey bort tin anda godh / tine helses glädi låt mich få / sterck mich j andans friya modh

Tin wägh iach gerna lära wil / them som oretwise äre / at the skola falla tich til / och giffua tich prijs och äro / O herre mijne helses gud / frelsa mich frå synder mina / mijn tunga scal epter titt budh / forkunna rettwiso tina

Om tu hade hafft offer kärt / iach hade iw thet giffuit tich / men ther offer som tu haffuer lärt / thet hierta som bedröffuar sich / gör wel widh Sion herre min / så warder vpbygt med tijn ord / Jerusalem then staden tin / ther reen offer warda tich giord

Deus noster Ps. vlvj

WOr gud är oss een weldigh borg / han är wor sköld och weria / han hielper oss aff nödh och sorg / som oss wil her besneria / wor fiende besk /

är oss så hesk / på mact och list / haffuer han ey brist/ på iorden är ey hans lijke

Wor eghen mact war her förswag / thet moste wij sielffue röna / ty gick for oss til thetta slagh / Christus then kempen sköne / herren zebaoth / bewijste oss gott / then kempen godh / som gaff oss modh / han wan seegher och äro.

Wore oss än hela werlden gram / och wille j grund nidh kasta / ther vpsååt scal doch ey gå fram / ee huru hon sich kan hasta / hennes forman / göre hwad han kan / hans skadelig act / får doch ey mact / han haffuer sin dom alt funnit

The moste låta oss med fridh / ee hwad the siunga eller springa / ty gudz son är kommen her nidh / och skyler oss vnder sin winga / röffua the oss ifrå / wor gorz lijff ock så / haffue sich thet bortt / the winna ey stort / gudz rike wij wel behalle.

Seprofundis Ps. cvvv.

AF diuupsen nödh ropar iach til tich / o gud tu hör mijn claghe / tijn milda öron wendt till mich / mijn röst låt tich behaga / ty om tu synd grant rekna wil / och hwad rett är see nogha til / hoo kan tå for tich bliffua.

Så är oss nw ey annor rådh / at synden frå oss skilia / vtan at tu gör med oss nådh / aff tinom goda wilia / på iorden finnes ingen man / som thet got äär rett göra kan / gudz nådh hwar man behöffuer.

Ty wil iach til then fasta grund / som är gudz ord mich halla / och på mich trösta ingelund / gudz nådh iach wil åkalla / gud är alleen som hielp formå / ty wil iach honom trösta på / thet skal mich wel bekomma

Om gud än wille pröffua mich /

är oss så hesk / på mact och list / haffuer han ey brist/ på iorden är ey hans lijke

Wor eghen mact war her förswag / thet moste wij sielffue röna / ty gick for oss til thetta slagh / Christus then kempen sköne / herren zebaoth / bewijste oss gott / then kempen godh / som gaff oss modh / han wan seegher och äro.

Wore oss än hela werlden gram / och wille j grund nidh kasta / ther vpsååt scal doch ey gå fram / ee huru hon sich kan hasta / hennes forman / göre hwad han kan / hans skadelig act / får doch ey mact / han haffuer sin dom alt funnit

The moste låta oss med fridh / ee hwad the siunga eller springa / ty gudz son är kommen her nidh / och skyler oss vnder sin winga / röffua the oss ifrå / wor gorz lijff ock så / haffue sich thet bortt / the winna ey stort / gudz rike wij wel behalle.

Seprofundis Ps. cvvv.

AF diuupsen nödh ropar iach til tich / o gud tu hör mijn claghe / tijn milda öron wendt till mich / mijn röst låt tich behaga / ty om tu synd grant rekna wil / och hwad rett är see nogha til / hoo kan tå for tich bliffua.

Så är oss nw ey annor rådh / at synden frå oss skilia / vtan at tu gör med oss nådh / aff tinom goda wilia / på iorden finnes ingen man / som thet got äär rett göra kan / gudz nådh hwar man behöffuer.

Ty wil iach til then fasta grund / som är gudz ord mich halla / och på mich trösta ingelund / gudz nådh iach wil åkalla / gud är alleen som hielp formå / ty wil iach honom trösta på / thet skal mich wel bekomma

Om gud än wille pröffua mich /

och hielpen ey strax senda / til honom scal doch stadelig / hiertat med tronne lenda / han synes gröm och är doch blijd / och hielper mich j rettom tijd som han mich loffuat haffuer

Ään tå mijn synd är ganszka stor / doch är storre gudz nåde / han hielper mich om iach thet troor / och lossar vtaff wåda / iach tackar honom gladelig / som mijn synd haffuer förlåtit mich / honom skee prijs och ära

Beati omnes rct Ps. cxxviij.

SEll är then man som fructar gud / och gerna wandrar j hans bwdh tijn eghen hand tich födha scal / så leffuer tu rett och vtan qwal

Tich bliffuer hustrun j huset huld / såsom en quist aff wijnbär full / tijn barn omkring titt bord ock så / som friska

olioplantor stå

Sy rett så welsignas then man / som j gudz fructan liffua kan / han warder then olycko frij / ther wij alle födhes vti

Aff Zion signar gud tich så / then hugnadh läter han tich få / med glädi scalt tu altijd see / Hierusalem godh lycko skee

Skal tu ock skodha ther til med / til itt stort taal forökas tijn sädh / ia frid offuer gudz Israel scal tu see och at alt går wel

Nisi quia dominus Ps. cxliiij.

VTan herren faller oss til / när fiendanar mot oss strijdha / så är mz oss förlorat spil / wij kunne them ey bijdha / Om han Israels beskerm ey är / och för oss alla vmsorg bäär / fåfeng är tå wor mödhaoch hielpen ey strax senda / til honom scal doch stadelig / hiertat med tronne lenda / han synes gröm och är doch blijd / och hielper mich j rettom tijd som han mich loffuat haffuer

Ään tå mijn synd är ganszka stor / doch är storre gudz nåde / han hielper mich om iach thet troor / och lossar vtaff wåda / iach tackar honom gladelig / som mijn synd haffuer förlåtit mich / honom skee prijs och ära

Beati omnes rct Ps. cxxviij.

SEll är then man som fructar gud / och gerna wandrar j hans bwdh tijn eghen hand tich födha scal / så leffuer tu rett och vtan qwal

Tich bliffuer hustrun j huset huld / såsom en quist aff wijnbär full / tijn barn omkring titt bord ock så / som friska olioplantor stå

Sy rett så welsignas then man / som j gudz fructan liffua kan / han warder then olycko frij / ther wij alle födhes vti

Aff Zion signar gud tich så / then hugnadh läter han tich få / med glädi scalt tu altijd see / Hierusalem godh lycko skee

Skal tu ock skodha ther til med / til itt stort taal forökas tijn sädh / ia frid offuer gudz Israel scal tu see och at alt går wel

Nisi quia dominus Ps. cxliiij.

VTan herren faller oss til / när fiendanar mot oss strijdha / så är mz oss förlorat spil / wij kunne them ey bijdha / Om han Israels beskerm ey är / och för oss alla vmsorg bäär / fåfeng är tå wor mödhaoch hielpen ey strax senda / til honom scal doch stadelig / hiertat med tronne lenda / han synes gröm och är doch blijd / och hielper mich j rettom tijd som han mich loffuat haffuer

Ään tå mijn synd är ganszka stor / doch är storre gudz nåde / han hielper mich om iach thet troor / och lossar vtaff wåda / iach tackar honom gladelig / som mijn synd haffuer förlåtit mich / honom skee prijs och ära

Beati omnes rct Ps. cxxviij.

SEll är then man som fructar gud / och gerna wandrar j hans bwdh tijn eghen hand tich födha scal / så leffuer tu rett och vtan qwal

Tich bliffuer hustrun j huset huld / såsom en quist aff wijnbär full / tijn barn omkring titt bord ock så / som friska olioplantor stå

Sy rett så welsignas then man / som j gudz fructan liffua kan / han warder then olycko frij / ther wij alle födhes vti

Aff Zion signar gud tich så / then hugnadh läter han tich få / med glädi scalt tu altijd see / Hierusalem godh lycko skee

Skal tu ock skodha ther til med / til itt stort taal förökas tijn sädh / ia frid offuer gudz Israel scal tu see och at alt går wel

Nisi quia dominus Ps. cxliiij.

VTan herren faller oss til / när fiendanar mot oss strijdha / så är mz oss förlorat spil / wij kunne them ey bijdha / Om han Israels beskerm ey är / och för oss alla vmsorg bäär / fåfeng är tå wor mödhaMenniskios krafft och wijsheet stoor / moste oss ey förskreckia / herren som j högdenne boor / scal theres rådh wel vpteckia / handle så wijsliga som the må / gud scal doch en annan wägh gå / thet står alt j hans händer

The rasa fast och trädha fram her / som the skulle oss vpäta / til dråp står alt theres begier / slijkt är iw gud förgäta / som hafsens wåger her in slå / så the ock epter wort lijff stå / ther gud sich offuer förbarme

Oss for kettare skella the / epter wort blod the wacta / doch läta the sich tyckia och see / at the alleena gud acta / ah gud vnder tit helga nampn / skyla the sijn skalcheet och skam / tu moste en gong vpwaka

Om the än vpgapa fast wijdt / som the oss vpsluka wille / doch wari gud loffuat alltijd / som theres rådh förspiller / theres snaro sönder riffuer han / thers lära pröffuas osan / ee hwad the ther om göra

I herranom står wor hielp och tröst / som himmel och iord haffuer skapat / han styrker hirtan j wor bröst / elles wore wor saak tapat / trygge måghe wij her widh stå / fast är then grund wij bygge vppå / hoo kan oss tå vmstyrta.

Then psalmen Noli emulari j tree songer delat. Ps. xxxvij.

Then förste

LAt thet icke förtryta tich / om the än finnes marge / som om alt ondt beflijta sich / och äre sin nästa arge / som gräs och höö skola the full snart / affhuggas och wisna med een fart / tijn tröst scal gud wel wara

Til herran sett titt håp och lijt / försuma ey got göra / tu torff ey

Menniskios krafft och wijsheet stoor / moste oss ey förskreckia / herren som j högdenne boor / scal theres rådh wel vpteckia / handle så wijsliga som the må / gud scal doch en annan wägh gå / thet står alt j hans händer

The rasa fast och trädha fram her / som the skulle oss vpäta / til dråp står alt theres begier / slijkt är iw gud förgäta / som hafsens wåger her in slå / så the ock epter wort lijff stå / ther gud sich offuer förbarme

Oss for kettare skella the / epter wort blod the wacta / doch läta the sich tyckia och see / at the alleena gud acta / ah gud vnder tit helga nampn / skyla the sijn skalcheet och skam / tu moste en gong vpwaka

Om the än vpgapa fast wijdt / som the oss vpsluka wille / doch wari gud loffuat alltijd / som theres rådh förspiller / theres snaro sönder riffuer han / thers lära pröffuas osan / ee hwad the ther om göra

I herranom står wor hielp och tröst / som himmel och iord haffuer skapat / han styrker hirtan j wor bröst / elles wore wor saak tapat / trygge måghe wij her widh stå / fast är then grund wij bygge vppå / hoo kan oss tå vmstyrta.

Then psalmen Noli emulari j tree songer delat. Ps. xxxvij.

Then förste

LAt thet icke förtryta tich / om the än finnes marge / som om alt ondt beflijta sich / och äre sin nästa arge / som gräs och höö skola the full snart / affhuggas och wisna med een fart / tijn tröst scal gud wel wara

Til herran sett titt håp och lijt / försuma ey got göra / tu torff ey

Menniskios krafft och wijsheet stoor / moste oss ey förskreckia / herren som j högdenne boor / scal theres rådh wel vpteckia / handle så wijsliga som the må / gud scal doch en annan wägh gå / thet står alt j hans händer

The rasa fast och trädha fram her / som the skulle oss vpäta / til dråp står alt theres begier / slijkt är iw gud förgäta / som hafsens wåger her in slå / så the ock epter wort lijff stå / ther gud sich offuer förbarme

Oss for kettare skella the / epter wort blod the wacta / doch läta the sich tyckia och see / at the alleena gud acta / ah gud vnder tit helga nampn / skyla the sijn skalcheet och skam / tu moste en gong vpwaka

Om the än vpgapa fast wijdt / som the oss vpsluka wille / doch wari gud loffuat alltijd / som theres rådh förspiller / theres snaro sönder riffuer han / thers lära pröffuas osan / ee hwad the ther om göra

I herranom står wor hielp och tröst / som himmel och iord haffuer skapat / han styrker hirtan j wor bröst / elles wore wor saak tapat / trygge måghe wij her widh stå / fast är then grund wij bygge vppå / hoo kan oss tå vmstyrta.

Then psalmen Noli emulari j tree songer delat. Ps. xxxvij.

Then förste

LAt thet icke förtryta tich / om the än finnes marge / som om alt ondt beflijta sich / och äre sin nästa arge / som gräs och höö skola the full snart / affhuggas och wisna med een fart / tijn tröst scal gud wel wara

Til herran sett titt håp och lijt / försuma ey got göra / tu torff ey

wijka hijt eller tijn / gud skal tijn saak wel vtföra / j tino lande blijff och bo / ther bruka tich j een san tro / ther scal han tich wel födha

Se hwad tich gud åleggia kan / ther lät tu tich åtnöya / tijn hiertas bön tå hörer han / än doch han synes thet dröya / befala gudi allan tin wegh / och itt fast håp til honom dregh / titt besta han wel ramar

Tin rett läter han wel komma fram / och skijna som liwset clara / ther the andre komma på skam / och kunna sich ey forswara / halt gudi stilla som tich bör / och war tilfridz som han thet gör / epter sin helga wilia.

Offuer then man tu haff ey nijt / then werlden flux med haller / och är doch then som med all flijt / på swik och orett faller / halt vp aff wrede och bitterheet / at tu ey gör thet gudi är leedt / och warder them onda lijtet.

Utrotas moste alle the / som haatt och argheet driffua / men the ther epter herran see / the skola j landet blijffua / snarliga kommer thens ondas fall / at han hädhan förswinna scal / tu skalt honom ey meer finna.

The milde och spakferdige / skola landit besittia / med frögd och gantz frijmodige / thes rijkedomar nyttia / lust ock så haffua j myknom fridh / iw mest then hiertat roor sich widh / ee hwart sich werlden wrijdher.

Then andre songen

Then onde wactar ther nogh vppå / at han then froma må stielpa / och honom med argheet epter gå / doch skal thet ey mykit hielpa / ty herren moste ther åt lee / han kan thet nogh betracta och see / at hans tijd wel snart kommer.

The onde dragha vth sitt swerd / sin bogha the ock benda / moot then froma som annat är werd / the sina händer wenda / men swerdet skal en

wijka hijt eller tijn / gud skal tijn saak wel vtföra / j tino lande blijff och bo / ther bruka tich j een san tro / ther scal han tich wel födha

Se hwad tich gud åleggia kan / ther lät tu tich åtnöya / tijn hiertas bön tå hörer han / än doch han synes thet dröya / befala gudi allan tin wegh / och itt fast håp til honom dregh / titt besta han wel ramar

Tin rett läter han wel komma fram / och skijna som liwset clara / ther the andre komma på skam / och kunna sich ey forswara / halt gudi stilla som tich bör / och war tilfridz som han thet gör / epter sin helga wilia.

Offuer then man tu haff ey nijt / then werlden flux med haller / och är doch then som med all flijt / på swik och orett faller / halt vp aff wrede och bitterheet / at tu ey gör thet gudi är leedt / och warder them onda lijtet.

Utrotas moste alle the / som haatt och argheet driffua / men the ther epter herran see / the skola j landet blijffua / snarliga kommer thens ondas fall / at han hädhan förswinna scal / tu skalt honom ey meer finna.

The milde och spakferdige / skola landit besittia / med frögd och gantz frijmodige / thes rijkedomar nyttia / lust ock så haffua j myknom fridh / iw mest then hiertat roor sich widh / ee hwart sich werlden wrijdher.

Then andre songen

Then onde wactar ther nogh vppå / at han then froma må stielpa / och honom med argheet epter gå / doch skal thet ey mykit hielpa / ty herren moste ther åt lee / han kan thet nogh betracta och see / at hans tijd wel snart kommer.

The onde dragha vth sitt swerd / sin bogha the ock benda / moot then froma som annat är werd / the sina händer wenda / men swerdet skal en

annan wägh få / j theres egit hierta gå/ och boghen bructin warda

Them rettferdiga fast bätre är / thet lijzla som han ägher / än then skatt the onde haffua kär / och ifrå gudi drägher / the ondas arm förkrossar gud / och sterker the froma som hans buud/ aff hierat gerna haller.

Herren the fromas daghar weet / när han them tröst wil giffua / there arff scal j ewigheet / them wel forwarat bliffua / the få ey skam j ondom tijd / j hunger är han them så blijd / at han them wel försörier

Förgårz mooste the onde wist/ eehuru the weldige äre / och haffua sijn lust och ingen brist/ på the the mågha tära / så skola the lijfwet innan kort / såsom en röök förswinna bort / och en snar enda grijpa.

Then onde borghar aff en falsk grund / betala han ey tencker / then frome är barmhertig och rund / både med lån och skenker / landet få hans welsignade / twert om skola hans förbannade / ther vt fördreffne warda

Eens mandz wandring och all hans stigh / styrer gud med sijn nåde / elles far han ey wel med sich/ han förer sich sielff j wåde / om han än fast staplar til fall / gud honom handhen reckia scal / til skadha han ey faller

Frå barndom in til åldern min / haffuer iach ey kunnit förfara / en rettferdigan j något sin / aff gudi förlåtnan wara / ey heller hans barn gå om bröd / han är mild och hielper j nödh / hans sädh welsingnat warder

Then tridie songen

GÖr wel och låt alt ondt bestå / och låt tich ey förskreckia / wonda ey hwad her kommer vppå / och händer til tich reckia / blijff tu och boo alt framgeent her / och see hwar til tu kallat är / och hwad titt staat vtkräffuer

Ty herren elskar rett och skäl /

annan wägh få / j theres egit hierta gå/ och boghen bructin warda

Them rettferdiga fast bätre är / thet lijzla som han ägher / än then skatt the onde haffua kär / och ifrå gudi drägher / the ondas arm förkrossar gud / och sterker the froma som hans buud/ aff hierat gerna haller.

Herren the fromas daghar weet / när han them tröst wil giffua / there arff scal j ewigheet / them wel forwarat bliffua / the få ey skam j ondom tijd / j hunger är han them så blijd / at han them wel försörier

Förgårz mooste the onde wist/ eehuru the weldige äre / och haffua sijn lust och ingen brist/ på the the mågha tära / så skola the lijfwet innan kort / såsom en röök förswinna bort / och en snar enda grijpa.

Then onde borghar aff en falsk grund / betala han ey tencker / then frome är barmhertig och rund / både med lån och skenker / landet få hans welsignade / twert om skola hans förbannade / ther vt fördreffne warda

Eens mandz wandring och all hans stigh / styrer gud med sijn nåde / elles far han ey wel med sich/ han förer sich sielff j wåde / om han än fast staplar til fall / gud honom handhen reckia scal / til skadha han ey faller

Frå barndom in til åldern min / haffuer iach ey kunnit förfara / en rettferdigan j något sin / aff gudi förlåtnan wara / ey heller hans barn gå om bröd / han är mild och hielper j nödh / hans sädh welsingnat warder

Then tridie songen

GÖr wel och låt alt ondt bestå / och låt tich ey förskreckia / wonda ey hwad her kommer vppå / och händer til tich reckia / blijff tu och boo alt framgeent her / och see hwar til tu kallat är / och hwad titt staat vtkräffuer

Ty herren elskar rett och skäl /

sijn helgon han ey förlåter / vtan alltijd bewarar them wel / j alla theres stater / förgåsz moste the onde alt slett /

the frome erffua landet med rett / och ewigt ther inne bliffua

Then fromes mun til wijsheet står / ther han med wistas gerna / hans tunga med rettheet vmgår / then hielper han at werna / gudz lagh vti hans hierta är / hans gong och stigh styras wel her / at han ey orett wandrar

Then onde på then froma seer / alt ondt han honom actar / men herren honom nådh beteer / och for hans händer wactar / om han än warder wrongwijst dömdt / så haffuer doch gud hans rett ey glömdt / vrskuld han honom haller

Forbijdha herran hans wegh tu halt / for wist han tich vthielper / at tu landit besittia scal / när han the onda stielper / the scalt tu mz tijn ögon see / oc må wel åt theres oferd lee / then the ey kunde tenckia

Iach sågh en ogudactigh man / som nogh stodh til at röna / mectig oc wel rotat war han / som lagherbers trääat gröna / Iach sågh mich om så war han ey til / fåfeng åt then honom sökia wil / han är sin wegh försunnen

Halt fromheet och hwad lijksamt är / på sijdstonne scal tu finna / at thet samma tich fridh heem bär / när tu thet wilt besinna/ tilsamman moste the onde få / förderff / och ther fast longt ifrå / med iemmer vtskorne warda

Gud är the fromes helsa god / starkheet j nödzens tijdhe / han scal them hielpa och giffua modh / j all mootgong och quide / han scal them friya och frelsa wist / ifrå the ondes arga list/ ty the på honom trösta

Deus misereatur nostri Ps. lvvij

GUd ware oss barmhertig och mild / forläne oss nåder sina / sins andletes liws aff kerlechs wild /

sijn helgon han ey förlåter / vtan alltijd bewarar them wel / j alla theres stater / förgåsz moste the onde alt slett / the frome erffua landet med rett / och ewigt ther inne bliffua

Then fromes mun til wijsheet står / ther han med wistas gerna / hans tunga med rettheet vmgår / then hielper han at werna / gudz lagh vti hans hierta är / hans gong och stigh styras wel her / at han ey orett wandrar

Then onde på then froma seer / alt ondt han honom actar / men herren honom nådh beteer / och for hans händer wactar / om han än warder wrongwijst dömdt / så haffuer doch gud hans rett ey glömdt / vrskuld han honom haller

Forbijdha herran hans wegh tu halt / for wist han tich vthielper / at tu landit besittia scal / när han the onda stielper / the scalt tu mz tijn ögon see / oc må wel åt theres oferd lee / then the ey kunde tenckia

Iach sågh en ogudactigh man / som nogh stodh til at röna / mectig oc wel rotat war han / som lagherbers trääat gröna / Iach sågh mich om så war han ey til / fåfeng åt then honom sökia wil / han är sin wegh försunnen

Halt fromheet och hwad lijksamt är / på sijdstonne scal tu finna / at thet samma tich fridh heem bär / när tu thet wilt besinna/ tilsamman moste the onde få / förderff / och ther fast longt ifrå / med iemmer vtskorne warda

Gud är the fromes helsa god / starkheet j nödzens tijdhe / han scal them hielpa och giffua modh / j all mootgong och quide / han scal them friya och frelsa wist / ifrå the ondes arga list/ ty the på honom trösta

Deus misereatur nostri Ps. lvvij

GUd ware oss barmhertig och mild / forläne oss nåder sina / sins andletes liws aff kerlechs wild /

offuer oss läte gå och skijna / at wij hans wäghar kenna må / hans signade wilia lära / j allom heednom spöria också / Christum wor heel och ära / all prijs och lofford bära

At tacka må och loffua tich / o herre gud all tunga / och hela werlden frögda sich / med lust och glädi siunga / at tu til oss hijt kommen est / then retta domen halla/ och wil thet iuu bekomma som betz / synder förlåtas alla / them som her til tich falla

Ja/ tacke gud och loffue tich / all folk med dygd och froma / ty iorden bär nuu rijkelig / fijn fruct med grödha och bloma/ Oss signe fader så ock son / oss signe gud then helige and / alzwoldig gud j himels thron / fructes oc wyrdes j all land / wij seya aff hiertat Amen.

En song om budordhen

DEsse äre the tiyo buud / som oss gaff sielffuer herren gud / genom Mosen sin tienar tro / vppå thet berg Sinai Kyrieeleyson.

Jach är tin herre gud alleen / halt tich frå andra gudhar reen / til mich scal stonda all tijn lijt / och elska mich med all flijt Kyrieeleyson

Gudz dyra nampn misbruka ey / titt taal scal wara ia och ney / låt ey fåfengt gå aff tin mun / hedra gudz nampn aff hiertans grund / Ky

Gudz sabbatz halt ock fullwel/ at sich må huila then arme trääl / Tu låt tijn eghen werck bestå / at gud sielff j tich werka må / Ky

Fader och moder j wördning halt / them tu hedra och hielpa scalt/ Så scalt tu lenge liffua få / och thet scal wel med tich gå / Ky

Dräp ej med tungo eller knijff / och statt ey epter annans lijff /

offuer oss läte gå och skijna / at wij hans wäghar kenna må / hans signade wilia lära / j allom heednom spöria också / Christum wor heel och ära / all prijs och lofford bära

At tacka må och loffua tich / o herre gud all tunga / och hela werlden frögda sich / med lust och glädi siunga / at tu til oss hijt kommen est / then retta domen halla/ och wil thet iuu bekomma som betz / synder förlåtas alla / them som her til tich falla

Ja/ tacke gud och loffue tich / all folk med dygd och froma / ty iorden bär nuu rijkelig / fijn fruct med grödha och bloma/ Oss signe fader så ock son / oss signe gud then helige and / alzwoldig gud j himels thron / fructes oc wyrdes j all land / wij seya aff hiertat Amen.

En song om budordhen

DEsse äre the tiyo buud / som oss gaff sielffuer herren gud / genom Mosen sin tienar tro / vppå thet berg Sinai Kyrieeleyson.

Jach är tin herre gud alleen / halt tich frå andra gudhar reen / til mich scal stonda all tijn lijt / och elska mich med all flijt Kyrieeleyson

Gudz dyra nampn misbruka ey / titt taal scal wara ia och ney / låt ey fåfengt gå aff tin mun / hedra gudz nampn aff hiertans grund / Ky

Gudz sabbatz halt ock fullwel/ at sich må huila then arme trääl / Tu låt tijn eghen werck bestå / at gud sielff j tich werka må / Ky

Fader och moder j wördning halt / them tu hedra och hielpa scalt/ Så scalt tu lenge liffua få / och thet scal wel med tich gå / Ky

Dräp ej med tungo eller knijff / och statt ey epter annans lijff /

Lägg bort haat och haff sacta modh / war ock så tinom owen godh / Ky

Tu scal ock ey bedriffua hoor / ty ther aff kommer plågha stor/ All okyskheet driff bort frå tich/ hon haffuer skam och blygd med sich / Ky

Så scal tu allan tiuffnat fly/ fals/ flerd/ ocker/ bedregerij/ Them fattiga tu gör bestond / vtaff titt godz och milda hand/ Ky

Tu scalt ey med falsk tygh wmgå/ och ey tin nästa liuga vppå / Hielp och styrck honom til sin rett / Hans blygd och skam tu skyyl all slett/ Ky

Tin nästes hustru / hws/ bohagh / begier och lusta haff fördragh / Önska och skynda honom til / alt thet tu sielffuer haffua wil / Ky

Gudz bud är nw så wijdt vtstrect/ och lärer oss hwad honom är täckt/ Ther wil han haffua aff oss wist / then ther ey gör seer her sin brist / Ky

Göra gudz bwd j alla stund/ han vnne oss aff sijn miskund / Hans ande hielpe oss ther til / at göra thet han haffua wil/ Kyrieeleyson

En annan song om budordhen

THen som wil Christen heta / och rett thet nampnet bära / han scal tiyo budord weta/ som retta reglan äre / med gudz finger j stentaflor scriffuin / oc war på Sinai berg vtgiffuin genom then trogna Mosen.

Tenck på at tu haller mijn bwd / och lär hwad tu scalt göra / sägher til oss wor herre gud/ som låter laghen föra/ Haff mich for tin herra gud alleen / och halt mich trona skäär och reen/ och fly fremmande gudhar

Mino nampne gör wördning med / thet är wärdt allan hedher / om tu låter misbruka thet / Lägg bort haat och haff sacta modh / war ock så tinom owen godh / Ky

Tu scal ock ey bedriffua hoor / ty ther aff kommer plågha stor/ All okyskheet driff bort frå tich/ hon haffuer skam och blygd med sich / Ky

Så scal tu allan tiuffnat fly/ fals/ flerd/ ocker/ bedregerij/ Them fattiga tu gör bestond / vtaff titt godz och milda hand/ Ky

Tu scalt ey med falsk tygh wmgå/ och ey tin nästa liuga vppå / Hielp och styrck honom til sin rett / Hans blygd och skam tu skyyl all slett/ Ky

Tin nästes hustru / hws/ bohagh / begier och lusta haff fördragh / Önska och skynda honom til / alt thet tu sielffuer haffua wil / Ky

Gudz bud är nw så wijdt vtstrect/ och lärer oss hwad honom är täckt/ Ther wil han haffua aff oss wist / then ther ey gör seer her sin brist / Ky

Göra gudz bwd j alla stund/ han vnne oss aff sijn miskund / Hans ande hielpe oss ther til / at göra thet han haffua wil/ Kyrieeleyson

En annan song om budordhen

THen som wil Christen heta / och rett thet nampnet bära / han scal tiyo budord weta/ som retta reglan äre / med gudz finger j stentaflor scriffuin / oc war på Sinai berg vtgiffuin genom then trogna Mosen.

Tenck på at tu haller mijn bwd / och lär hwad tu scalt göra / sägher til oss wor herre gud/ som låter laghen föra/ Haff mich for tin herra gud alleen / och halt mich trona skäär och reen/ och fly fremmande gudhar

Mino nampne gör wördning med / thet är wärdt allan hedher / om tu låter misbruka thet /warder iach på tich wreder / Så scal tu weta thet är mijn lagh / at tu gör helig sabbatz dagh/ och låt mich j tich werka

Fader och moder hedra wel/ så får tu lenge liffua / och slå ey tin nästa ihiel / Hordom scal tu ey driffua/ Tu scalt ey stiela Ey falsk tygh bära Och ey tins nästes hustru begiera / Eller hans ägondeler

Thesse äre budordhen all / som lära oss gudz wilja/ them hwar menniskia halla scal/ och them ey frå sich skilia/ Trona treffia try första budord / j terich warda the andra fullgiord / när gud giffuer sin anda.

O Fader wor barmhertig och godh/ som oss wille til tich kalla / och skenkia oss med Christi blod / som borttagher synder alla / låt komma til oss tit helga ord / tin wilia kan thet forelära/ som skapat haffuet himmel och iord / thet må wor ledhare wara / at wij ey wille fara.

Men alle rope wij nuu til tich / oss är ey annat til rådhe / ty ingen tagher tijn ord til sich/ vtan han får tina nåde/ O helge fader tenck ther vppå at dieffuulen gör oss wånda / och wil oss tagha tijn ord ifrå och komma oss sich til handa / ty sendt oss then heliga anda

O gud och menniskia Jesu Christ / som syndena på tich lade / tu weest wel sielff wor stora brist / epter tu ock mandom hade/ O Jesu Christ wor broder kär / werdes titt löffte halla / huugsualaren lät komma her / som oss lärer sanning alla / at wij ey frå tich falle

O tu helige ande kom / slijt sönder dieffuulens snaro / låt gudz ord så j wort hierta rum/ at thet må när oss wara/ så warde wij alle rene giord/ och prijse wor gud med gammen/ aff Jesu Christi heliga ord/ then wij tacke alle sammen/ nuu siungandes ther til Amen warder iach på tich wreder / Så scal tu weta thet är mijn lagh / at tu gör helig sabbatz dagh/ och låt mich j tich werka

Fader och moder hedra wel/ så får tu lenge liffua / och slå ey tin nästa ihiel / Hordom scal tu ey driffua/ Tu scalt ey stiela Ey falsk tygh bära Och ey tins nästes hustru begiera / Eller hans ägondeler

Thesse äre budordhen all / som lära oss gudz wilja/ them hwar menniskia halla scal/ och them ey frå sich skilia/ Trona treffia try första budord / j terich warda the andra fullgiord / när gud giffuer sin anda.

O Fader wor barmhertig och godh/ som oss wille til tich kalla / och skenkia oss med Christi blod / som borttagher synder alla / låt komma til oss tit helga ord / tin wilia kan thet forelära/ som skapat haffuet himmel och iord / thet må wor ledhare wara / at wij ey wille fara.

Men alle rope wij nuu til tich / oss är ey annat til rådhe / ty ingen tagher tijn ord til sich/ vtan han får tina nåde/ O helge fader tenck ther vppå at dieffuulen gör oss wånda / och wil oss tagha tijn ord ifrå och komma oss sich til handa / ty sendt oss then heliga anda

O gud och menniskia Jesu Christ / som syndena på tich lade / tu weest wel sielff wor stora brist / epter tu ock mandom hade/ O Jesu Christ wor broder kär / werdes titt löffte halla / huugsualaren lät komma her / som oss lärer sanning alla / at wij ey frå tich falle

O tu helige ande kom / slijt sönder dieffuulens snaro / låt gudz ord så j wort hierta rum/ at thet må när oss wara/ så warde wij alle rene giord/ och prijse wor gud med gammen/ aff Jesu Christi heliga ord/ then wij tacke alle sammen/ nuu siungandes ther til Amen **O** Jesu Christ som mandom togh / j rene iungfru liffue/ kerleken han tich ther til drogh / wort håp wille tu bliffua/ tu sågh wor synd och stora nödh/ at oss stod fore en ewig dödh/ helueitit stodh oss öpet

Thet läst tu tå forbarma tich / kunde thet ey lenger lijdha / at dieflen togh oss så til sich / ther om wille tu strijdha / gaff så tich her j werlden nidh/ och giorde oss en ewig frid/ med tinom dödh och pijno

Och så sade tu oss thz til / wij skulle haffua trona/ ty tu est både godh och mild/ och wil oss alla skona/ om wij settie wor tro ther på / at thet scal med oss warda så / som tu oss sägher fore

Tu est worden wor broder kär/ oss til stor prijs och äro/ och alltijd wil oss wara när/ hwad kan man meer begiera? är thet oss icke en stor mon / wor broder är gudz eenda son/ hoo kan oss nw förderffua?

Prijs ware tich ewinnerlig / som oss then nådh bewijste / at wij äre gudz barn med tich / o kere broder Christe / så må nuu hwar man wara gladh/ och tacka gud j allan stadh/ han är wor kere fader

O Herre gud aff himelrijck/ wij må thet alle clagha/ at werlden är olydig tich / thet see wij alla daghar / tijn ord försmås thet är tes wer / at ingen haffuer sanning kär/ lögn haffuer macten fångit

Her lärer hwar sijn eghen dict/ alt är menniskios funder / the sant är haller man ey lijkt/ nuu är gudz ord for vnder / thet seer man wel för ögon her / at farliga tijd nuu kommen är / thet Christus oss aff sade

Gudz tienst är wend j skrymterij/

O Jesu Christ som mandom togh / j rene iungfru liffue/ kerleken han tich ther til drogh / wort håp wille tu bliffua/ tu sågh wor synd och stora nödh/ at oss stod fore en ewig dödh/ helueitit stodh oss öpet

Thet läst tu tå forbarma tich / kunde thet ey lenger lijdha / at dieflen togh oss så til sich / ther om wille tu strijdha / gaff så tich her j werlden nidh/ och giorde oss en ewig frid/ med tinom dödh och pijno

Och så sade tu oss thz til / wij skulle haffua trona/ ty tu est både godh och mild/ och wil oss alla skona/ om wij settie wor tro ther på / at thet scal med oss warda så / som tu oss sägher fore

Tu est worden wor broder kär/ oss til stor prijs och äro/ och alltijd wil oss wara när/ hwad kan man meer begiera? är thet oss icke en stor mon / wor broder är gudz eenda son/ hoo kan oss nw förderffua?

Prijs ware tich ewinnerlig / som oss then nådh bewijste / at wij äre gudz barn med tich / o kere broder Christe / så må nuu hwar man wara gladh/ och tacka gud j allan stadh/ han är wor kere fader

O Herre gud aff himelrijck/ wij må thet alle clagha/ at werlden är olydig tich / thet see wij alla daghar / tijn ord försmås thet är tes wer / at ingen haffuer sanning kär/ lögn haffuer macten fångit

Her lärer hwar sijn eghen dict/ alt är menniskios funder / the sant är haller man ey lijkt/ nuu är gudz ord for vnder / thet seer man wel för ögon her / at farliga tijd nuu kommen är / thet Christus oss aff sade

Gudz tienst är wend j skrymterij/

synd är j hiertat inne/ for gud är thet itt gieckerij/ thet få wij sielffuw finna/ man skal thet göra gud oss bödh / hielpa wor nästa j hans nödh/ kerlech vpfyller laghen

Men nuu är thetta oss vmwendt/ med dieffuuls list och läro / ty gudz ord haffue wij ey kiendt/ som rette wäghen äre/ ty åt thet sant the står/ wij wore alle somthe får/ ther ingen heerdan hade

Wij hauffom lenge farit wild / ty ingen hauffer oss wactat / och dieflen gaff ther rådhen til / at gudz ord wardt föractat/ then for oss gick war blind som wij/ och kunde icke wäghen see/ ther aff moste wij falla

Men tack wari tich Jesu Christ/ som lest tich thet forbarme/ at dieflen sweeck oss med sijn list/ wij wore fongar arme/ nuu lärer tu oss så tijn ord/ j them wij äre friye giord/ aff diefflens falska läro

Wij som liffue på werlden här / äre dödzens fongar / hwem få wij som hielpen är/ then wij epter longa : thet est tu herre alleene/ wij må wel gråta bitterlig / ty wij haffue förtörnat tich / Helige herre gud / Helighe starke gud / Helige barmhertig frelsare tu ewige gud/ låt oss icke falla j then bittra dödzens nödh/ War oss barmhertig

Wij som äre aff syndom swår/ månghom alle quidha/ hoo är then som for oss går/ och wil döden lijda ; Thet giorde Christus alleene / han haffuer lidit hardan dödh / och frelst oss aff dödzens nödh/ Helige herre gud / Helige starke gud / Helige barmhertig frelsare tu ewige gud/ låt oss ey bortkastas j brinnande helvetis glödh / War oss barmhertig

Wij som liffue ey som oss bör j synd alltijd falla/ hoo är then oss starka gör /

synd är j hiertat inne/ for gud är thet itt gieckerij/ thet få wij sielffuw finna/ man skal thet göra gud oss bödh / hielpa wor nästa j hans nödh/ kerlech vpfyller laghen

Men nuu är thetta oss vmwendt/ med dieffuuls list och läro / ty gudz ord haffue wij ey kiendt/ som rette wäghen äre/ ty åt thet sant the står/ wij wore alle somthe får/ ther ingen heerdan hade

Wij hauffom lenge farit wild / ty ingen hauffer oss wactat / och dieflen gaff ther rådhen til / at gudz ord wardt föractat/ then for oss gick war blind som wij/ och kunde icke wäghen see/ ther aff moste wij falla

Men tack wari tich Jesu Christ/ som lest tich thet forbarme/ at dieflen sweeck oss med sijn list/ wij wore fongar arme/ nuu lärer tu oss så tijn ord/ j them wij äre friye giord/ aff diefflens falska läro

Wij som liffue på werlden här / äre dödzens fongar / hwem få wij som hielpen är/ then wij epter longa : thet est tu herre alleene/ wij må wel gråta bitterlig / ty wij haffue förtörnat tich / Helige herre gud / Helighe starke gud / Helige barmhertig frelsare tu ewige gud/ låt oss icke falla j then bittra dödzens nödh/ War oss barmhertig

Wij som äre aff syndom swår/ månghom alle quidha/ hoo är then som for oss går/ och wil döden lijda ; Thet giorde Christus alleene / han haffuer lidit hardan dödh / och frelst oss aff dödzens nödh/ Helige herre gud / Helige starke gud / Helige barmhertig frelsare tu ewige gud/ låt oss ey bortkastas j brinnande helvetis glödh /

War oss barmhertig

Wij som liffue ey som oss bör j synd alltijd falla/ hoo är then oss starka gör /

emodt synder alla ? then helige ande alleene/ som driffuer synd aff hiertat bortt/ hans är thet som wel är giordt/ Helige herre gud/ Helige starke gud/ Helige barmhertig frelsare tu ewige gud/ låt oss ey förtapas j then ewinnerlig dödh/ war oss barmhertig

JEsus Christuus är wor helsa/ som oss alla wille frelsa/ med sijn pino och bittra dödh/ frelste han oss aff dödzens nödh

At wij honom ey förgäta/ gaff han oss en spijs at äta/ vnder bröd lekamen sin/ gaff oss dricka sin blodh j wijn.

Med then spijs wil han oss trösta/ at wij äre återlöste/ ther skole wij fast tro vppå/ oc så til thenne natuard gå

Scal här något gott aff warda/ scal man stå j tronne harda/ at han är j thetta bröd/ som for oss haffuer lidit dödh.

Wil man ey j misbruck falla/ men thet retta setter halla/ när man tå går til Christi bord/ skal forkunnas gudz helga ord

Så är thet ock Christi wilie/ at wij thetta ey åtskilie/ vtan dricke alle hans blod/ som äte thenne natward godh

Man skal ock sich sielff betracta/ och vppå sijn saker acta/ then owerdelig här til går/ for liffuet han här döden får

Så scal tu ock här begrunda/ och thet tuifla ingelunda/ at tijn synd är affplanat grant/ ty får tu här en wissan pant.

Tijn synd Christus på sich lade/ och ther med han til tich sade/ Kom til mich tu som syndig är/ tina synd iach vppå mich bär

Thet scal tu tich hart widh halla/ och ey frå hans löffte falla/ emodt synder alla ? then helige ande alleene/ som driffuer synd aff hiertat bortt/ hans är thet som wel är giordt/ Helige herre gud/ Helige starke gud/ Helige barmhertig frelsare tu ewige gud/ låt oss ey förtapas j then ewinnerlig dödh/ war oss barmhertig

JEsus Christuus är wor helsa/ som oss alla wille frelsa/ med sijn pino och bittra dödh/ frelste han oss aff dödzens nödh

At wij honom ey förgäta/ gaff han oss en spijs at äta/ vnder bröd lekamen sin/ gaff oss dricka sin blodh j wijn.

Med then spijs wil han oss trösta/ at wij äre återlöste/ ther skole wij fast tro vppå/ oc så til thenne natuard gå

Scal här något gott aff warda/ scal man stå j tronne harda/ at han är j thetta bröd/ som for oss haffuer lidit dödh.

Wil man ey j misbruck falla/ men thet retta setter halla/ när man tå går til Christi bord/ skal forkunnas gudz helga ord

Så är thet ock Christi wilie/ at wij thetta ey åtskilie/ vtan dricke alle hans blod/ som äte thenne natward godh

Man skal ock sich sielff betracta/ och vppå sijn saker acta/ then owerdelig här til går/ for liffuet han här döden får

Så scal tu ock här begrunda/ och thet tuifla ingelunda/ at tijn synd är affplanat grant/ ty får tu här en wissan pant.

Tijn synd Christus på sich lade/ och ther med han til tich sade/ Kom til mich tu som syndig är/ tina synd iach vppå mich bär

Thet scal tu tich hart widh halla/ och ey frå hans löffte falla/then sich kenner aff synder swår/ han rett til thetta bordet går.

När han kan thet ock besinna/ at han scal her nådher finna// åter så j een starka tro/ tå får han j sitt hierta ro.

Gud wor fader wilie wij prisa/ som oss wille så wel spijsa/ Tack haffue han j ewigheet/ for sijn stora barmhertigheet.

A solis ortus **W**ij loffuom Christ en konning bold/ aff solsens vpgong är hans wold/ alt vth så wijdt som iorden är/ han föddes aff een iungfru skäär

Then werlden skoop aldeles wel/ åtogh mandz hampn och wart en trääl/ at mankön som förtapat lågh/ j mandom måtte frelsas få

Gudz nåd vti en salig tijd/ kom j then rena moders qwid/ een helig fruct then iungfrun bar/ aff huilko hon sielff skapat war

Gud sielffuer thetta werket dreeff/ at vtan man hon moder bleeff/ tå Gabriel til henne gick/ aff hans ord hon gudz son vndfick

Elisabeth kan thet forstå/ och til Mariam sägher så/ gudz moder kom nw här til mich/ ther aff Johannes frögdar sich

J krubbo nid tå lagdes han/ som iungfru födde vtan man/ med lijten miölk han föddes tå/ som alla låter födho få

Tå hördes ock stoor ängla frögd/ gudi skee prijs j hi[m]mels högd/ så siungo the på thenne dagh/ meniskiom fridh och gott behagh

Aära oc prijs skee fadrenom/ teslikes ock så sonnenom/ then helga anda skee ock så/ at ther är ingen ende på then sich kenner aff synder swår/ han rett til thetta bordet går.

När han kan thet ock besinna/ at han scal her nådher finna// åter så j een starka tro/ tå får han j sitt hierta ro.

Gud wor fader wilie wij prisa/ som oss wille så wel spijsa/ Tack haffue han j ewigheet/ for sijn stora barmhertigheet.

A solis ortus **W**ij loffuom Christ en konning bold/ aff solsens vpgong är hans wold/ alt vth så wijdt som iorden är/ han föddes aff een iungfru skäär

Then werlden skoop aldeles wel/ åtogh mandz hampn och wart en trääl/ at mankön som förtapat lågh/ j mandom måtte frelsas få

Gudz nåd vti en salig tijd/ kom j then rena moders qwid/ een helig fruct then iungfrun bar/ aff huilko hon sielff skapat war

Gud sielffuer thetta werket dreeff/ at vtan man hon moder bleeff/ tå Gabriel til henne gick/ aff hans ord hon gudz son vndfick

Elisabeth kan thet forstå/ och til Mariam sägher så/ gudz moder kom nw här til mich/ ther aff Johannes frögdar sich

J krubbo nid tå lagdes han/ som iungfru födde vtan man/ med lijten miölk han föddes tå/ som alla låter födho få

Tå hördes ock stoor ängla frögd/ gudi skee prijs j hi[m]mels högd/ så siungo the på thenne dagh/ meniskiom fridh och gott behagh

Aära oc prijs skee fadrenom/ teslikes ock så sonnenom/ then helga anda skee ock så/ at ther är ingen ende på

Under samma noter

WAr gladh tu helga Christenheet/ och prijsa gudz barmhertigheet/ got haffuer han bewijsat tich han är tich godh ewinnelig

Itt vnder här på iorderijk/ lät han oss skee så mildelig/ then som gudz faders wijsdom war/ wart här j mandom vppenbar

Maria moder skäär och reen/ födde en son förutan meen/ ingen haffuer wist eller tenct/ at iungfru födde oförkrenct.

Een ny menniskia föddes här/ th[e]n som gudz enda sonnen är/ han wardt vtgiffuin oss til tröst/ och haffuer alla återlöst.

Aff Adams synd kom oss then nödh/ at oss stodh fore en ewig dödh/ och kom ther med j samma stund/

förbannilse så margelund

Thet togh han bortt som helsan är/ Jesus Christus wor broder käär/ wor synd och plict drogh han på sich/ wart pijnt och plåghat iemmerlig

Heluetit synd och dödzens krafft/ som oss hade for fongar hafft/ wan han öffuer j sin mandom/ hans dödh war oss sann läkedom

Tes wari prijs j ewigheet/ fadrens stora barmhertigheet/ som thet hade beslutit så och wille döden niderslå

En song vnder the noter Dies est leticie/ th[e]n om iulatijd tienar **E**En iungfru födde itt barn j dagh/ thet skole wij prijsa och ära/ j thet haffuer gud itt gott behagh/ han biudher oss höra hans lära/ wore icke thz barn til werlden födt/ tå skulle hwar man ewinneliga dödt / nw ärom wij frelste alle/ loffuatz ware tu Jesu Christ/ som oss haffuer frelst aff dieffuulsens list/ mz pino och dödzens galla.

Under samma noter

WAr gladh tu helga Christenheet/ och prijsa gudz barmhertigheet/ got haffuer han bewijsat tich han är tich godh ewinnelig

Itt vnder här på iorderijk/ lät han oss skee så mildelig/ then som gudz faders wijsdom war/ wart här j mandom vppenbar

Maria moder skäär och reen/ födde en son förutan meen/ ingen haffuer wist eller tenct/ at iungfru födde oförkrenct.

Een ny menniskia föddes här/ th[e]n som gudz enda sonnen är/ han wardt vtgiffuin oss til tröst/ och haffuer alla återlöst.

Aff Adams synd kom oss then nödh/ at oss stodh fore en ewig dödh/ och kom ther med j samma stund/ förbannilse så margelund

Thet togh han bortt som helsan är/ Jesus Christus wor broder käär/ wor synd och plict drogh han på sich/ wart pijnt och plåghat iemmerlig

Heluetit synd och dödzens krafft/ som oss hade for fongar hafft/ wan han öffuer j sin mandom/ hans dödh war oss sann läkedom

Tes wari prijs j ewigheet/ fadrens stora barmhertigheet/ som thet hade beslutit så och wille döden niderslå

En song vnder the noter Dies est leticie/ th[e]n om iulatijd tienar **E**En iungfru födde itt barn j dagh/ thet skole wij prijsa och ära/ j thet haffuer gud itt gott behagh/ han biudher oss höra hans lära/ wore icke thz barn til werlden födt/ tå skulle hwar man ewinneliga dödt / nw ärom wij frelste alle/ loffuatz ware tu Jesu Christ/ som oss haffuer frelst aff dieffuulsens list/ mz pino och dödzens galla.

The heerdar wactade theres hiord j marke[n]ne th[e]r the lågho/ the finge höra ängilsens ord gudz clarheet the ock sågho/ iach budhar idher stor glädhi oc ga[m]men/ som skeer allo folkena sammen/ them som haffua gudz anda/ j dagh föddes Jesus Christus/ han är herren j Dauidz hws/ han frelser aff dödzens wånda

The hi[m]melska herscap me högha röst/ vphoff me ängelen siu[n]ga/ the loffuade gud me glädi oc tröst/ så seyandes me ene tungo/ prijs ware gud j högde[n]ne/ fridh ware och på iorde[n]ne/ me[n]niskiom en godh wilie/ gud haffue loff for ynnist och fridh/ han oss sende med sonnen här nidh/ th[e]n aldrig ifrå oss skilia

GUd aff sinne barmhertigheet/ haffuer oss til nåde tagit/ och all wor orettferdigheet/ med Christi blod afftwagit/ all wor fortienst är vteluct/ wij haffuom ingen annor vtfluct/ til nådhen moste wij falla

Gudz lagh the woro helig och godh/ doch kunde wij them ey halla/ wort kötzliga sinne föll th[e]r emoot/ ty moste wij j synd falla/ gudz wrede ther mz öffuer oss kom/ oc oss tilstundade en strenger dom/ tå gudz bud

wordo brutin

Andan creffia gudz helga lagh/ som hiertat moste röra/ elles haffuer gud intit behagh/ til hwad wij tenke eller göre/ nw är ey menniskian vtan köt/ och är så ond aff moderlijff födt/ at hon moot andan strijder

War doch aff nödene at gudz lagh/ moste fulbordat warda/ om man wil på wredenes dagh/ vndwijka domen harda/ ty war thz oss til en stor mon/ gud sende til oss sin eenda son/ och lät honom mandom tagha

Laghen for oss fullbordade han/ och stilte ther med gudz wrede/ ther aff frögdas hwar Christen man/

The heerdar wactade theres hiord j marke[n]ne th[e]r the lågho/ the finge höra ängilsens ord gudz clarheet the ock sågho/ iach budhar idher stor glädhi oc ga[m]men/ som skeer allo folkena sammen/ them som haffua gudz anda/ j dagh föddes Jesus Christus/ han är herren j Dauidz hws/ han frelser aff dödzens wånda

The hi[m]melska herscap me högha röst/ vphoff me ängelen siu[n]ga/ the loffuade gud me glädi oc tröst/ så seyandes me ene tungo/ prijs ware gud j högde[n]ne/ fridh ware och på iorde[n]ne/ me[n]niskiom en godh wilie/ gud haffue loff for ynnist och fridh/ han oss sende med sonnen här nidh/ th[e]n aldrig ifrå oss skilia

GUd aff sinne barmhertigheet/ haffuer oss til nåde tagit/ och all wor orettferdigheet/ med Christi blod afftwagit/ all wor fortienst är vteluct/ wij haffuom ingen annor vtfluct/ til nådhen moste wij falla

Gudz lagh the woro helig och godh/ doch kunde wij them ey halla/ wort kötzliga sinne föll th[e]r emoot/ ty moste wij j synd falla/ gudz wrede ther mz öffuer oss kom/ oc oss tilstundade en strenger dom/ tå gudz bud wordo brutin

Andan creffia gudz helga lagh/ som hiertat moste röra/ elles haffuer gud intit behagh/ til hwad wij tenke eller göre/ nw är ey menniskian vtan köt/ och är så ond aff moderlijff födt/ at hon moot andan strijder

War doch aff nödene at gudz lagh/ moste fulbordat warda/ om man wil på wredenes dagh/ vndwijka domen harda/ ty war thz oss til en stor mon/ gud sende til oss sin eenda son/ och lät honom mandom tagha

Laghen for oss fullbordade han/ och stilte ther med gudz wrede/ ther aff frögdas hwar Christen man/

at honom then frome skedde/ til laghen må nuu wara wort taal/ tråtz at tu mich fördöma scal/ Christus tich fullgiordt hafuer

När nuu wij här til settie wor lijt/ och intit til oss sieffua/ så warde wij wora synder quitt/ som samwetit plågha quelia/ wij warde och ther med frome for gud/ och få een ynnest til hans bud/ och gerna them åtlydha

Med tronne kommer gudz ande godh/ som oss på nyio föder/ han werkar j oss itt annat modh/ och kötzens ondsko dödhar/ så komma godha gerningar fram/ thet war ey annat än synd och skam/ hwad wij tilforena giorde.

Utan kerlech tron aldrig är/ then henne pläghar prijsa/ så få wij wor nästa käär/ och honom gott bewijsa/ så warder tå gudz lagh vpfylt/ wij tiene hwar annan oförskylt/ som Christus oss tient haffuer

Kärleken söker ingen lön/ doch wete wij them tillstunda/ wij settie them vti gudz skön/ och tuifle ingelunda/ at wij them skole wisseliga få/ hans fasta löffte wij haffue ther på/ doch aff hans nåd alleena

Så står altsammans vti gudz nådh/ at wij skole salige bliffua/ och är vti hans ewiga rådh/ hwem han thet reckes giffua/ wij haffue ey annat än skröpligheet/ j gud är all wor saligheet/ honom skee prijs och ära/ Amen.

HWar man må nuu wel glädia sich/ här är stor frögd på ferde/ ty gud är oss nuu nådelig/ som wore döden werde/ han haffuer allom sagdt thet til/ at han bermhertig wara wil/ hwad står oss nuu til trengia

Jach vnder dieflen fongen lågh/ kunde mich ey sielffuer hielpa/ mijn synd mich qwalde natt och dagh/

at honom then frome skedde/ til laghen må nuu wara wort taal/ tråtz at tu mich fördöma scal/ Christus tich fullgiordt hafuer

När nuu wij här til settie wor lijt/ och intit til oss sieffua/ så warde wij wora synder quitt/ som samwetit plågha

quelia/ wij warde och ther med frome for gud/ och få een ynnest til hans bud/ och gerna them åtlydha

Med tronne kommer gudz ande godh/ som oss på nyio föder/ han werkar j oss itt annat modh/ och kötzens ondsko dödhar/ så komma godha gerningar fram/ thet war ey annat än synd och skam/ hwad wij tilforena giorde.

Utan kerlech tron aldrig är/ then henne pläghar prijsa/ så få wij wor nästa käär/ och honom gott bewijsa/ så warder tå gudz lagh vpfylt/ wij tiene hwar annan oförskylt/ som Christus oss tient haffuer

Kärleken söker ingen lön/ doch wete wij them tillstunda/ wij settie them vti gudz skön/ och tuifle ingelunda/ at wij them skole wisseliga få/ hans fasta löffte wij haffue ther på/ doch aff hans nåd alleena

Så står altsammans vti gudz nådh/ at wij skole salige bliffua/ och är vti hans ewiga rådh/ hwem han thet reckes giffua/ wij haffue ey annat än skröpligheet/ j gud är all wor saligheet/ honom skee prijs och ära/ Amen.

HWar man må nuu wel glädia sich/ här är stor frögd på ferde/ ty gud är oss nuu nådelig/ som wore döden werde/ han haffuer allom sagdt thet til/ at han bermhertig wara wil/ hwad står oss nuu til trengia

Jach vnder dieflen fongen lågh/ kunde mich ey sielffuer hielpa/ mijn synd mich qwalde natt och dagh/

och wille mich nider stielpa/ mijn sorg mich til förtuiflan dreeff/ ty synd och döden for mich bleff/ heluetit stod mich öpet

Gud aff sinne barmhertigheet/ sijn ögon til mich wende/ han gaat ey lijdha mijn vfelheet/ hielp wille han mich senda/ än doch iach war aff synder full/ war han mich for en fader hull/ och lät sich om mich wårda

Han sade til sin eenda son/ nuu är tijd til forbarma/ faar nidh vti thet synda land/ och löös the fongar arma/ vthaff theres synd och stora nödh/ och frels them aff then ewiga dödh/ och låt them med tich liffua

Sonnen sin fader lydig war/ och kom til mich på iorden/ aff ene iungfru ren och clar/ och är min broder worden/ sin kerlech wille han mich betee/ han togh ifrå mich heluetis wee/ thet iach war plictig lijdha

Han lät vtgiuta sitt dyra blod/ och wille sitt lijff ey spara/ hand leed mich thet til syndaboot/ ty må iach trygger wara/ han är mitt hoffuud och höffuitzman/ vti hans dödh mijn synd förswan/ ther är iach salig worden

Han foor ock vp til fadren igen/ ifrå thenna werldzens lijffue/ ther wil hann wara min mester alleen/ och mich sin anda giffua/ then j mijn nödh scal trösta mich/ och lära mich at kenna sich/ och mich j sanning ledha

Tes wari prijs j ewigheet/ och loff förutan enda/ fadrens stora barmhertigheet/ som oss then nådhen sende/ och niderflogh j Christ dödh/ heluetit synd och dödzens nödh/ hoo kan mich nuu förderffua?

Eleni redemptor

Verldenes frelsare kom här/ lät see at iungfru moder är/ alt werlden må thet vndia sich/ een sådana byrd höffdes tich

och wille mich nider stielpa/ mijn sorg mich til förtuiflan dreeff/ ty synd och döden for mich bleff/ heluetit stod mich öpet

Gud aff sinne barmhertigheet/ sijn ögon til mich wende/ han gaat ey lijdha mijn vfelheet/ hielp wille han mich senda/ än doch iach war aff synder full/ war han mich for en fader hull/ och lät sich om mich wårda

Han sade til sin eenda son/ nuu är tijd til forbarma/ faar nidh vti thet synda land/ och löös the fongar arma/ vthaff theres synd och stora nödh/ och frels them aff then ewiga dödh/ och låt them med tich liffua

Sonnen sin fader lydig war/ och kom til mich på iorden/ aff ene iungfru ren och clar/ och är min broder worden/ sin kerlech wille han mich betee/ han togh ifrå mich heluetis wee/ thet iach war plictig lijdha

Han lät vtgiuta sitt dyra blod/ och wille sitt lijff ey spara/ hand leed mich thet til syndaboot/ ty må iach trygger wara/ han är mitt hoffuud och höffuitzman/ vti hans dödh mijn synd förswan/ ther är iach salig worden

Han foor ock vp til fadren igen/ ifrå thenna werldzens lijffue/ ther wil hann wara min mester alleen/ och mich sin

anda giffua/ then j mijn nödh scal trösta mich/ och lära mich at kenna sich/ och mich j sanning ledha

Tes wari prijs j ewigheet/ och loff förutan enda/ fadrens stora barmhertigheet/ som oss then nådhen sende/ och niderflogh j Christ dödh/ heluetit synd och dödzens nödh/ hoo kan mich nuu förderffua?

Eleni redemptor

Verldenes frelsare kom här/ lät see at iungfru moder är/ alt werlden må thet vndia sich/ een sådana byrd höffdes tich

Aff mandz hielp är the ey så skiedt/ gud sielff haffuer sijn krafft beteedt/ gudz ord är här nuu wordet köt/ aff iungfru lijffue är thet födt

Jungfrunes qwid här fructsam war/ men iungfrudomen bleeff doch qwar/ gudz stora krafft lät sich skina/ werkandes j temple sina

Aff himmels throne kom här nidh/ en starck kempe och baar oss fridh/ han är nuu både gud och man/ then som oss allom hielpa kan

Frå fadren han vtgongen är/ sann mandom han til fadren bär/ hans welle går offuer all land/ och sitter på gudz högro hand

Så stor som fadrenz är hans mact/ döden haffuer han niderlagdt/ heluetis krafft hon gaffe ther widh/ at hennes förste lagdes nidh

Äära och prijs skee fadrenom/ teslikes ock så sonenom/ them helga anda skee också / at ther är ingen ende på

Christe qui lux

CHriste som liws och daghen är/ ther mörkert ey kan blijffua när/ gudz faders liws the skijn j tich/ och allestedz bewijsat sich

Allom til tröst est tu vpsat/ ty wacta oss j thenna natt/ at wij må j tich haffua roo/ och alltijd trygge samman boo.

Then swåra sömpn tagh oss ifrå/ at fienden ey skada må/ lät ock wort köt så warda späkt/ at iuu göres som tich är täkt.

Til sömpn wor ögon giffua sich/ wort hierta acte doch på tich/ beskerme oss tijn högra hand/ och löse frå wor synda band

O herre lät them icke få/ sin wilia som oss epter gå/ tu haffuer iuu löst oss igen/ frå döden med titt blod så reen

O herre tu tenck ther vppå/

Aff mandz hielp är the ey så skiedt/ gud sielff haffuer sijn krafft beteedt/ gudz ord är här nuu wordet köt/ aff iungfru lijffue är thet födt

Jungfrunes qwid här fructsam war/ men iungfrudomen bleeff doch qwar/ gudz stora krafft lät sich skina/ werkandes j temple sina

Aff himmels throne kom här nidh/ en starck kempe och baar oss fridh/ han är nuu både gud och man/ then som oss allom hielpa kan

Frå fadren han vtgongen är/ sann mandom han til fadren bär/ hans welle går offuer all land/ och sitter på gudz högro hand

Så stor som fadrenz är hans mact/ döden haffuer han niderlagdt/ heluetis krafft hon gaffe ther widh/ at hennes förste lagdes nidh

Äära och prijs skee fadrenom/ teslikes ock så sonenom/ them helga anda skee också / at ther är ingen ende på

Christe qui lux

CHriste som liws och daghen är/ ther mörkert ey kan blijffua när/ gudz faders liws the skijn j tich/ och allestedz bewijsat sich

Allom til tröst est tu vpsat/ ty wacta oss j thenna natt/ at wij må j tich haffua roo/ och alltijd trygge samman boo.

Then swåra sömpn tagh oss ifrå/ at fienden ey skada må/ lät ock wort köt så warda späkt/ at iuu göres som tich är täkt.

Til sömpn wor ögon giffua sich/ wort hierta acte doch på tich/ beskerme oss tijn högra hand/ och löse frå wor synda band

O herre lät them icke få/ sin wilia som oss epter gå/ tu haffuer iuu löst oss igen/ frå döden med titt blod så reen

O herre tu tenck ther vppå/

at diefflen wil oss niderslå/ wor sielarröst tu worden est/ ty blijff med oss thet är oss bäszt

Giff gud thet som wij bidie om/ genom tin anda och tin son/ som är en san trefaldigheet/ och regerar j ewigheet.

Ad cenam agni

NUU är kommen wor påsca frögd/ ty loffuom Christ j himmels högd/ aff reno hierta siungom frij/ gongne thet rödha haff förbij

Hans helge mandom offrat är/ på corsset som oss hade käär/ och hans blod vtgötz rosenrödh/ wij leffuom nuu widh himmels bröd

Frij ärom wij wor syndaband/ och frå then grömma ängels hand/ enda haffuer then trääldom swår/ nuu är thet retta gylden år

Wort påscalamb är Jesus Christ/ meenlös vtan all fläck och brist/ här skola ock osyrat bröd/ warda ätin som herren böd.

Itt samt offer thet heta må/ som heluetit kan niderslå/ förlossa fongar sich til prijs/ oc öpna for them paradijs

Wij bidie tich o skapar godh/ som aff dödha til lijff vpstodh/ slå nid j oss all dödzens lagh/ giff lijff med tich på domedagh

Äära wari tich herre bold/ som vpstodh aff dödzens wold/ med fadre helgom anda också/ at ther är ingen ende på.

Jesu nostra redemptio

JEsu tu est wor saligheet/ alt wort begier och kerligheet/ tu som är gud och skapar blijd/ bleeff man j werldens sijdsta tijd

Barmhertigheet tich öffueruan/ tå tu togh bort wor syndaband/ tu gaff tich j thenna bittra dödh/

at diefflen wil oss niderslå/ wor sielarröst tu worden est/ ty blijff med oss thet är oss bäszt

Giff gud thet som wij bidie om/ genom tin anda och tin son/ som är en san trefaldigheet/ och regerar j ewigheet.

Ad cenam agni

NUU är kommen wor påsca frögd/ ty loffuom Christ j himmels högd/ aff reno hierta siungom frij/ gongne thet rödha haff förbij

Hans helge mandom offrat är/ på corsset som oss hade käär/ och hans blod vtgötz rosenrödh/ wij leffuom nuu widh himmels bröd

Frij ärom wij wor syndaband/ och frå then grömma ängels hand/ enda haffuer then trääldom swår/ nuu är thet retta gylden år

Wort påscalamb är Jesus Christ/ meenlös vtan all fläck och brist/ här skola ock osyrat bröd/ warda ätin som herren böd.

Itt samt offer thet heta må/ som heluetit kan niderslå/ förlossa fongar sich til prijs/ oc öpna for them paradijs

Wij bidie tich o skapar godh/ som aff dödha til lijff vpstodh/ slå nid j oss all dödzens lagh/ giff lijff med tich på domedagh

Äära wari tich herre bold/ som vpstodh aff dödzens wold/ med fadre helgom anda också/ at ther är ingen ende på.

Jesu nostra redemptio

JEsu tu est wor saligheet/ alt wort begier och kerligheet/ tu som är gud och skapar blijd/ bleeff man j werldens sijdsta tijd

Barmhertigheet tich öffueruan/ tå tu togh bort wor syndaband/ tu gaff tich j thenna bittra dödh/

at diefflen wil oss niderslå/ wor sielarröst tu worden est/ ty blijff med oss thet är oss bäszt

Giff gud thet som wij bidie om/ genom tin anda och tin son/ som är en san trefaldigheet/ och regerar j ewigheet.

Ad cenam agni

NUU är kommen wor påsca frögd/ ty loffuom Christ j himmels högd/ aff reno hierta siungom frij/ gongne thet rödha haff förbij

Hans helge mandom offrat är/ på corsset som oss hade käär/ och hans blod vtgötz rosenrödh/ wij leffuom nuu widh himmels bröd

Frij ärom wij wor syndaband/ och frå then grömma ängels hand/ enda haffuer then trääldom swår/ nuu är thet retta gylden år

Wort påscalamb är Jesus Christ/ meenlös vtan all fläck och brist/ här skola ock osyrat bröd/ warda ätin som herren böd.

Itt samt offer thet heta må/ som heluetit kan niderslå/ förlossa fongar sich til prijs/ oc öpna for them paradijs

Wij bidie tich o skapar godh/ som aff dödha til lijff vpstodh/ slå nid j oss all dödzens lagh/ giff lijff med tich på domedagh

Äära wari tich herre bold/ som vpstodh aff dödzens wold/ med fadre helgom anda också/ at ther är ingen ende på.

Jesu nostra redemptio

JEsu tu est wor saligheet/ alt wort begier och kerligheet/ tu som är gud och skapar blijd/ bleeff man j werldens sijdsta tijd

Barmhertigheet tich öffueruan/ tå tu togh bort wor syndaband/ tu gaff tich j thenna bittra dödh/

och frelste oss aff dödzens nödh

Heluetit tu igenom gick/ och togh ther monga vt med tich/ foor med them til titt fadersland/ sitter ther på hans högra hand

Tijn godheet och barmhertigheet/ haffuer oss alt thetta beteedt/ wor fortienst begick thet ey så/ at wij skulle the nåder få

Ty tacke wij tich Jesu Christ/ som oss haffuer then nådh bewijst/ ära och tack j ewigheet/ skee tich for tijn barmhertigheet

Ueni creator spiritus

KOm helge ande herre god/ besök wor hierta giff oss modh/ låt oss få tina helga nådh/ och war med oss j rådh och dådh

For een san tröst tu kender är/ säl är then man som tu est när/ the harda hierta gör tu week/ och giffuer them en rett kerlech

Titt liuus tändt j wort mörka sin/ giff kerlechs dygd j hiertat in/ hwad oss fela och brista må/ låt oss aff tine styrkio få

J tijn gåffuo est tu margfal/ gudz högra handz finger vtwald/ tu lärer Christi läriungar/ prisa gud med monga tungor

Wor fienda ifrå oss drijff/ och tu med friden när oss blijff/ leedsaga oss j alla stund/ at wij må vndfly dieffuuls fund

Gud fader tu oss kenna läär/ med sonnen som frelsaren är/ låt oss ock lära thet ther näst/ at tu vtaff them vtgongen est

Gud fader och hans eende son/ warde prijsat j himmels thron/ them helga anda skke ock så/ han läte oss sijn nåder få

och frelste oss aff dödzens nödh

Heluetit tu igenom gick/ och togh ther monga vt med tich/ foor med them til titt fadersland/ sitter ther på hans högra hand

Tijn godheet och barmhertigheet/ haffuer oss alt thetta beteedt/ wor fortienst begick thet ey så/ at wij skulle the nåder få

Ty tacke wij tich Jesu Christ/ som oss haffuer then nådh bewijst/ ära och tack j ewigheet/ skee tich for tijn barmhertigheet

Ueni creator spiritus

KOm helge ande herre god/ besök wor hierta giff oss modh/ låt oss få tina helga nådh/ och war med oss j rådh och dådh

For een san tröst tu kender är/ säl är then man som tu est när/ the harda hierta gör tu week/ och giffuer them en rett kerlech

Titt liuus tändt j wort mörka sin/ giff kerlechs dygd j hiertat in/ hwad oss fela och brista må/ låt oss aff tine styrkio få

J tijn gåffuo est tu margfal/ gudz högra handz finger vtwald/ tu lärer Christi läriungar/ prisa gud med monga tungor

Wor fienda ifrå oss drijff/ och tu med friden när oss blijff/ leedsaga oss j alla stund/ at wij må vndfly dieffuuls fund

Gud fader tu oss kenna läär/ med sonnen som frelsaren är/ låt oss ock lära thet ther näst/ at tu vtaff them vtgongen est

Gud fader och hans eende son/ warde prijsat j himmels thron/ them helga anda skke ock så/ han läte oss sijn nåder få

Lucis creator

O Herre gud som all ting skoop/ himmel och stiernor me sitt loop/ tuu stor liws haffuer tu vpsatt/ sool til dagh och måna til natt

Och daghen är så skapt aff tich/ at tå skal huar man bruka sich/ men alle the på iorden boo/ skola om natten haffua ro

All creatur hwar j sitt skick/ är vpsatt till at prijsa tich/ och menniskian är skapat så/ at hon scal all diuur fore stå

Men hwar man må beklagha thet/ at synden är inkommen med/ wort regement haffuer hon kränckt/ och oss med sich j döden sänkt

Wij bidie tich o herre mild/ huad brutit är thet giff oss til/ giff oss tijn nåd o herre gud/ at wij alltijd halle tijn buud

Giff gud thet som wij bidie om/ genom tin anda och tin son/ som är een san trefaldigheet oc regerar j ewighet

Te lucis

EPter gudz skick går thet så til/ at natten nuu påkomma wil/ oss thenne dagh framliden är/ mörkret med sömpnen kommer här

Så haffuom nuu thet ey fördragh/ men tackom gud for thenne dagh/ som hafft haffuer på oss then act/ at wij äre än nuu widh mact

Oss ligger ther ock mact vppå/ at wij bidie gud med oss stå/ at dieflen som till oss bär haat/ slår oss ey nidh j thenna natt

Wij bidie tich o herre käär/ tu som wor rette fader är/ gör med oss epter tijn miskund/ bewara oss j alla stund

Äära och prijs skee fadrenom/ teslikes ock så sonnenom/ them helga anda skee också at ther är ingen ende på

Lucis creator

O Herre gud som all ting skoop/ himmel och stiernor me sitt loop/ tuu stor liws haffuer tu vpsatt/ sool til dagh och måna til natt

Och daghen är så skapt aff tich/ at tå skal huar man bruka sich/ men alle the på iorden boo/ skola om natten haffua ro

All creatur hwar j sitt skick/ är vpsatt till at prijsa tich/ och menniskian är skapat så/ at hon scal all diuur fore stå

Men hwar man må beklagha thet/ at synden är inkommen med/ wort regement haffuer hon kränckt/ och oss med sich j döden sänkt

Wij bidie tich o herre mild/ huad brutit är thet giff oss til/ giff oss tijn nåd o herre gud/ at wij alltijd halle tijn buud

Giff gud thet som wij bidie om/ genom tin anda och tin son/ som är een san trefaldigheet oc regerar j ewighet

Te lucis

EPter gudz skick går thet så til/ at natten nuu påkomma wil/ oss thenne dagh framliden är/ mörkret med sömpnen kommer här

Så haffuom nuu thet ey fördragh/ men tackom gud for thenne dagh/ som hafft haffuer på oss then act/ at wij äre än nuu widh mact

Oss ligger ther ock mact vppå/ at wij bidie gud med oss stå/ at dieflen som till oss bär haat/ slår oss ey nidh j thenna natt

Wij bidie tich o herre käär/ tu som wor rette fader är/ gör med oss epter tijn miskund/ bewara oss j alla stund

Äära och prijs skee fadrenom/ teslikes ock så sonnenom/ them helga anda skee också at ther är ingen ende på

Gaude visceribus

GLäd tich tu helga Christenheet/ aff gudz stora krafft miskund och godheet/ at then som ewig är/ vtwalde een iungfru skäär/ aff henne låt sich födhas här

Gud sende sitt buud Gabriel/ han helsade Mariam heel och säl/ och lät henne forstå/ at hon stor nådh skulle få/ och gudz moder warda tå

Thet werket gud wel göra kan/ at een iungfru födher barn vtan man/ som han haffuer här hiort/ thetta ärendet är stort/ ther ingen haffuer förra spordt

Oss til godho är thetta skeedt/ och gud haffuer ther med sijn nådh beteedt/ han lät födhas then man/ som allom wel hielpa kan/ then nåd werlden när gudi fan

O Maria thet är tich wist/ stoor ära at tu födde Jesum Christ/ j then byrd est tu een/ som födde som vtan meen/ oc bleeff än tå een iungfru reen

Wist est tu säl o iungfru clar/ at tu Gabriels budskap lydig war/ tu gaff tich gud j sköön/ tich gick wel tes fan tu röön/ och haffuer fåt när gudi löön

Giff oss then nådh o herre blijd/ at oss bliffuer fructsam thenna högtijd/ at här må hwar medh sich/ for tijn mildheet tacka tich/ med Maria ewinnelig.

Exultet celum laudibus

SIch frögde nuu himmel och iord/ aff gudz miskund och helga ord/ som han vtsende oss til tröst/ genom sina apostlers röst.

Tå Christus hade alt besteldt/ thet som fadren hade befält/ sende han vt j werlden wijdt/ sina apostler hijt oc tijt

Gaude visceribus

GLäd tich tu helga Christenheet/ aff gudz stora krafft miskund och godheet/ at then som ewig är/ vtwalde een iungfru skäär/ aff henne låt sich födhas här

Gud sende sitt buud Gabriel/ han helsade Mariam heel och säl/ och lät henne forstå/ at hon stor nådh skulle få/ och gudz moder warda tå

Thet werket gud wel göra kan/ at een iungfru födher barn vtan man/ som han haffuer här hiort/ thetta ärendet är stort/ ther ingen haffuer förra spordt

Oss til godho är thetta skeedt/ och gud haffuer ther med sijn nådh beteedt/ han lät födhas then man/ som allom wel hielpa kan/ then nåd werlden när gudi fan

O Maria thet är tich wist/ stoor ära at tu födde Jesum Christ/ j then byrd est tu een/ som födde som vtan meen/ oc bleeff än tå een iungfru reen

Wist est tu säl o iungfru clar/ at tu Gabriels budskap lydig war/ tu gaff tich gud j sköön/ tich gick wel tes fan tu röön/ och haffuer fåt när gudi löön

Giff oss then nådh o herre blijd/ at oss bliffuer fructsam thenna högtijd/ at här må hwar medh sich/ for tijn mildheet tacka tich/ med Maria ewinnelig.

Exultet celum laudibus

SIch frögde nuu himmel och iord/ aff gudz miskund och helga ord/ som han vtsende oss til tröst/ genom sina apostlers röst.

Tå Christus hade alt besteldt/ thet som fadren hade befält/ sende han vt j werlden wijdt/ sina apostler hijt oc tijt

Han befalte them seya så/ at the ther skola nådher få/ och heluetit vndwijka wist/ the skola tro på Jesum Christ

Thet budskap wijde om werlden gick/ hwar man gudz wilia weta fick/ och föllo ther med itt sin/ alle the som gud gaff thet in

Ther som gudz ord predicat wart/ ee huru hiertat thet war hardt/ när gudz ande folgde ock med/ hierat til gud vmwende thet

Tesse budhen syntes fast ring/ bedriffuo doch vnderlig ting/ och med theres eenfaldigheet slogho the nidh werldslig wijsheet

Land och städher the wende om/ frå wrongheet til san kennedom/ ty giffs them prijs på iorderick/ och ewig lön j himmelrick

Giff oss o gud tijn helga nåd/ at wij må fölia thers rådh/ och alle med them prijsa tich/ och liffua så ewinnelig

Christe redemptor

JEsu som är wor frelsare/ tu est wor rette midlare/ gör nuu med oss j thetta sin/ som tu giorde med helgon tijn

Alt mankön här förderffuat war/ men werldenz synd tu på tich bar/ the gud hade thet til vtwaldt/ wordo ibland tijn helgon taldt

Offuer alla gick här een soot/ som ingen kunde rådha boot/ men tu frelste frå ewig dödh/ tina wner med blod så rödh

Som förr är skeedt så gör tu än/ vtaff sydarom helga män/ them som liggia j dödzens diuup/ förer tu til tin fader vp

Wij som här än på iorden gå/ tijn helgon wij nuu tencke vppå/ huru the äre alle frij/ får then iemmer wij äre j

Läär oss nuu gud them acta så/ at wij må samma nåder få/ som the fingo ewinnelig/ Han befalte them seya så/ at the ther skola nådher få/ och heluetit vndwijka wist/ the skola tro på Jesum Christ

Thet budskap wijde om werlden gick/ hwar man gudz wilia weta fick/ och föllo ther med itt sin/ alle the som gud gaff thet in

Ther som gudz ord predicat wart/ ee huru hiertat thet war hardt/ när gudz ande folgde ock med/ hierat til gud vmwende thet

Tesse budhen syntes fast ring/ bedriffuo doch vnderlig ting/ och med theres eenfaldigheet slogho the nidh werldslig wijsheet

Land och städher the wende om/ frå wrongheet til san kennedom/ ty giffs them prijs på iorderick/ och ewig lön j himmelrick

Giff oss o gud tijn helga nåd/ at wij må fölia thers rådh/ och alle med them prijsa tich/ och liffua så ewinnelig

Christe redemptor

JEsu som är wor frelsare/ tu est wor rette midlare/ gör nuu med oss j thetta sin/ som tu giorde med helgon tijn

Alt mankön här förderffuat war/ men werldenz synd tu på tich bar/ the gud hade thet til vtwaldt/ wordo ibland tijn helgon taldt

Offuer alla gick här een soot/ som ingen kunde rådha boot/ men tu frelste frå ewig dödh/ tina wner med blod så rödh

Som förr är skeedt så gör tu än/ vtaff sydarom helga män/ them som liggia j dödzens diuup/ förer tu til tin fader vp

Wij som här än på iorden gå/ tijn helgon wij nuu tencke vppå/ huru the äre alle frij/ får then iemmer wij äre j

Läär oss nuu gud them acta så/ at wij må samma nåder få/ som the fingo ewinnelig/och bliffua så alltijd me tich

Giff gud thet som wij bidie om/ genom tin anda och tin son/ som är een san trefaldigheet/ oc regerar j ewighet

Nuu bidie wij then helga and/ om een sanna tro och rett forstond/ at han for oss rådher j alla tijdha/ helst vti thet ytersta wij skolom hädan lijdha Kyrieeleyson

O edla liuus giff oss titt skeen/ lär oss Jesum Christum kenna alleen/ at wij me honom halle och faste bliffue/ och han oss arffuelot j sino rike giffue. Ky

O kerlechs eeld vptend wor sin/ giff oss allom thet j hiertat in/ at wij samman liffue som bröder käre/ j frid och j rolighhet wij som Christne äre Ky

O högsta tröst j alla nödh/ hielp at wij ey fructe skam eller dödh/ när wij then bittra döden skole smaka/ så blijff

me oss j frestilsen at wij tich ey försake Kyri

Christus then rette herren/ gudz son j ewigheet/ aff fadren är vprunnen som scrifften seya weet/ han är then morgon stierna/ som oss kan lysa och werna/ ifrå alt mörkers qwal

Han är menniskia worden/ j werldzens sijdsta tijd/ aff rena iungfru boren/ til oss hijt kommen nidh/ dödzfengsle haffuer han brutit/ och lijfzens dör vpslutit/ oss himmelen open giort

O Christe giff tina nåde/ tin kerlech låt oss få/ at sich med rådh och dådhe/ wort hierta koffra må/ lär oss epter tich lengta/ rettwijsone epter trengta/ och fly fåfengligheet

All mact haffuer tin fader/ j händer giffuet tich/ tes är nuu hwar man gladher/ at tu then macten fick/ ty tu scalt alltijd hielpa/ ey låta nidhet stielpa/ them som initit förmå

Hwad fadren haffuer tich giffuit/ låt ey borttapas ther/ men föör til retta liffuet/

och bliffua så alltijd me tich

Giff gud thet som wij bidie om/ genom tin anda och tin son/ som är een san trefaldigheet/ oc regerar j ewighet

Nuu bidie wij then helga and/ om een sanna tro och rett forstond/ at han for oss rådher j alla tijdha/ helst vti thet ytersta wij skolom hädan lijdha Kyrieeleyson

O edla liuus giff oss titt skeen/ lär oss Jesum Christum kenna alleen/ at wij me honom halle och faste bliffue/ och han oss arffuelot j sino rike giffue. Ky

O kerlechs eeld vptend wor sin/ giff oss allom thet j hiertat in/ at wij samman liffue som bröder käre/ j frid och j rolighhet wij som Christne äre Ky

O högsta tröst j alla nödh/ hielp at wij ey fructe skam eller dödh/ när wij then bittra döden skole smaka/ så blijff me oss j frestilsen at wij tich ey försake Kyri

Christus then rette herren/ gudz son j ewigheet/ aff fadren är vprunnen som scrifften seya weet/ han är then morgon stierna/ som oss kan lysa och werna/ ifrå alt mörkers qwal

Han är menniskia worden/ j werldzens sijdsta tijd/ aff rena iungfru boren/ til oss hijt kommen nidh/ dödzfengsle haffuer han brutit/ och lijfzens dör vpslutit/ oss himmelen open giort

O Christe giff tina nåde/ tin kerlech låt oss få/ at sich med rådh och dådhe/ wort hierta koffra må/ lär oss epter tich lengta/ rettwijsone epter trengta/ och fly fåfengligheet

All mact haffuer tin fader/ j händer giffuet tich/ tes är nuu hwar man gladher/ at tu then macten fick/ ty tu scalt alltijd hielpa/ ey låta nidhet stielpa/ them som initit förmå

Hwad fadren haffuer tich giffuit/ låt ey borttapas ther/ men föör til retta liffuet/

och bliffua så alltijd me tich

Giff gud thet som wij bidie om/ genom tin anda och tin son/ som är een san trefaldigheet/ oc regerar j ewighet

Nuu bidie wij then helga and/ om een sanna tro och rett forstond/ at han for oss rådher j alla tijdha/ helst vti thet ytersta wij skolom hädan lijdha Kyrieeleyson

O edla liuus giff oss titt skeen/ lär oss Jesum Christum kenna alleen/ at wij me honom halle och faste bliffue/ och han oss arffuelot j sino rike giffue. Ky

O kerlechs eeld vptend wor sin/ giff oss allom thet j hiertat in/ at wij samman liffue som bröder käre/ j frid och j rolighhet wij som Christne äre Ky

O högsta tröst j alla nödh/ hielp at wij ey fructe skam eller dödh/ när wij then bittra döden skole smaka/ så blijff me oss j frestilsen at wij tich ey försake Kyri

Christus then rette herren/ gudz son j ewigheet/ aff fadren är vprunnen som scrifften seya weet/ han är then

morgon stierna/ som oss kan lysa och werna/ ifrå alt mörkers qwal

Han är menniskia worden/ j werldzens sijdsta tijd/ aff rena iungfru boren/ til oss hijt kommen nidh/ dödzfengsle haffuer han brutit/ och lijfzens dör vpslutit/ oss himmelen open giort

O Christe giff tina nåde/ tin kerlech låt oss få/ at sich med rådh och dådhe/ wort hierta koffra må/ lär oss epter tich lengta/ rettwijsone epter trengta/ och fly fåfengligheet

All mact haffuer tin fader/ j händer giffuet tich/ tes är nuu hwar man gladher/ at tu then macten fick/ ty tu scalt alltijd hielpa/ ey låta nidhet stielpa/ them som initit förmå

Hwad fadren haffuer tich giffuit/ låt ey borttapas ther/ men föör til retta liffuet/

thet tu sielff bliffuer med/ låt oss få med tich wara/ alltijd forutan fara/ glädias j ewigheet

Gud wari loffuat och högeliga prijsat/ som oss haffuer så wel spijsat/ med sin lekamen och me sinom blode/ the giff oss herre gud til godhe Ky

Herre genom tin helga mandom/ som aff tinne moder Marie kom/ och titt heliga blod/ hielp j nödh och giff oss modh Ky

Sin helga lekame for oss monde giffua/ at wij ther aff skulle liffua/ ey kunde han oss större gåffuo skenkia/ ther med wij honom skole åtenckia Ky

Herre tijn kerligheet thet giorde/ at wij aff titt blod thet vnder sporde/ at thet galt wora skuld/ ty är gud oss worden huld Ky

Gud giifue oss sina welsignade nåde/ at wij wandre epter hans rådhe/ j rett kerlech och broderliga tro/ at the oss alla må komma til roo Kyrie

Herre med tinom anda oss ey förlåt then som lärer halla thet retta mååt/ at tijn arma christenheet niuta må fridh j ewigheet Kyrie

En song om gudz ord emoot menniskiors stadgar

O Herre gud tijn helga ord/ haffua förgääten leghat/ och til ey litit sielamord/ lenge wordit förteghat/ vp war kommit j samma stadh/ menniskio tant och ära/ then scriften oss förkasta badh/ och widh gudz ord oss nära

Ty sielen haffuer ey annan spijs/ ther hon sich med kan födha/ then annan söker han är ey wijs/ han wil sich fåfengt mödha/ wor mester Christus thet också/ ty sielenne intit hielpa hielpa må/ om hon sich ther wid haller

Then planteerning vpryckias scal

thet tu sielff bliffuer med/ låt oss få med tich wara/ alltijd forutan fara/ glädias j ewigheet

Gud wari loffuat och högeliga prijsat/ som oss haffuer så wel spijsat/ med sin lekamen och me sinom blode/ the giff oss herre gud til godhe Ky

Herre genom tin helga mandom/ som aff tinne moder Marie kom/ och titt heliga blod/ hielp j nödh och giff oss modh Ky

Sin helga lekame for oss monde giffua/ at wij ther aff skulle liffua/ ey kunde han oss större gåffuo skenkia/ ther med wij honom skole åtenckia Ky

Herre tijn kerligheet thet giorde/ at wij aff titt blod thet vnder sporde/ at thet galt wora skuld/ ty är gud oss worden huld Ky

Gud giifue oss sina welsignade nåde/ at wij wandre epter hans rådhe/ j rett kerlech och broderliga tro/ at the oss alla må komma til roo Kyrie

Herre med tinom anda oss ey förlåt then som lärer halla thet retta mååt/ at tijn arma christenheet niuta må fridh j

ewigheet Kyrie

En song om gudz ord emoot menniskiors stadgar

O Herre gud tijn helga ord/ haffua förgääten leghat/ och til ey litit sielamord/ lenge wordit förteghat/ vp war kommit j samma stadh/ menniskio tant och ära/ then scriften oss förkasta badh/ och widh gudz ord oss nära

Ty sielen haffuer ey annan spijs/ ther hon sich med kan födha/ then annan söker han är ey wijs/ han wil sich fåfengt mödha/ wor mester Christus thet också/ ty sielenne intit hielpa hielpa må/ om hon sich ther wid haller

Then planteerning vpryckias scal

thet tu sielff bliffuer med/ låt oss få med tich wara/ alltijd forutan fara/ glädias j ewigheet

Gud wari loffuat och högeliga prijsat/ som oss haffuer så wel spijsat/ med sin lekamen och me sinom blode/ the giff oss herre gud til godhe Ky

Herre genom tin helga mandom/ som aff tinne moder Marie kom/ och titt heliga blod/ hielp j nödh och giff oss modh Ky

Sin helga lekame for oss monde giffua/ at wij ther aff skulle liffua/ ey kunde han oss större gåffuo skenkia/ ther med wij honom skole åtenckia Ky

Herre tijn kerligheet thet giorde/ at wij aff titt blod thet vnder sporde/ at thet galt wora skuld/ ty är gud oss worden huld Ky

Gud giifue oss sina welsignade nåde/ at wij wandre epter hans rådhe/ j rett kerlech och broderliga tro/ at the oss alla må komma til roo Kyrie

Herre med tinom anda oss ey förlåt then som lärer halla thet retta måååt/ at tijn arma christenheet niuta må fridh j ewigheet Kyrie

En song om gudz ord emoot menniskiors stadgar

O Herre gud tijn helga ord/ haffua förgääten leghat/ och til ey litit sielamord/ lenge wordit förteghat/ vp war kommit j samma stadh/ menniskio tant och ära/ then scriften oss förkasta badh/ och widh gudz ord oss nära

Ty sielen haffuer ey annan spijs/ ther hon sich med kan födha/ then annan söker han är ey wijs/ han wil sich fåfengt mödha/ wor mester Christus thet också/ ty sielenne intit hielpa hielpa må/ om hon sich ther wid haller

Then planteerning vpryckias scal

som gud ey haffuer stictat/ hon får urtan twiffuel sitt fall/ til thet år hon alt plictat/ Gudz ord består j ewig tijd/ seker man ther på bygger/ och boor ther med j goodom frid/ for regn och storme trygger

Men tackom gud som oss wel bör/ for stora nåder sina/ som han nuu med oss alla gör/ och dagliga låter skina/ hans helliga ord j liwfet igen/ see wij me alffuar komma/ menniskiors tant lijdher stort meen/ som lenge stod j bloma

Låt oss förty j liwfena gå/ at wij må liffuet finna/ om gud tagher oss thet ifrå/ kunne wij tijtt ey hinna/ j mörkre wandrar man ey rett/ man stöter sich snart illa/ han trådher hen mong owiss fiet/ och går om weyen willa

Så är thet wel stoor clagan werdt/ och är een högelig quidha/ at man haffuer mörkret kärt/ och må ey lifwet lijdha/ Men herre tu som liwfet est/ vplyys wort mörka sinne/ mörkret fördriffua kant tu bäst/ som ligger j hiertat inne

Jach är wiss om himmel och iord/ at the iuu sijn koos fara/ lijkwel moste aldrig gudz ord/ förgåtz och ogilt wara/ wid them iach mich wil halla wist/ och låta mich ey förskreckia/ ee hwad ondt aff sijn arga list/ mich fienden kan vpweckia

När iach nuu j itt sådant modh/ warder aff werdlen taghen / then dödh är mich for wisso godh/ salig är mich then

daghen/ tess tackar iach min fader blijd/ sitt löffte han wel haller/ han seer til mich j allom tijd/ ee hwad på ferde faller

Så bedher iach tich fader min/ som mich j all nödh sterker/ tu giff tin anda j hiertat in/ när thet fast swidher och werker/ och iach moste aff thenna öö/ ther ingen slipper med liffue/ at iach tå motte gladher döö/ och sedan med tich bliffua

Thetta minne må siungas j brudahusen

GUd som all ting skapade sich til loff och prijs/ skop han man och quinno och satte j paradijs / böd them bliffua samman/ såsom itt köt och blod/ och haffua gud for ögon/ och liffua j kerlech godh/ Gudi wari loff

Gud som sade mannenom ey gott wara alleen/ han skapte honom ena hielp vthaff hans sidobeen/ och gaff them så welsignilse med thenna orden/ wexer til föröker idher och vpfyller iorden/ Gudi wari loff

Ty scal mannen offuer giffua fader och moder/ och när sijn hustru bliffua then gud honom foghar/ både j nödh och gammen epter gudz wilia/ och the gud foghar tilsamman må ingen åtskilia/ Gudi wari loff

Bidiom nuu så innelig for thetta hionalagh/ at gud är theres styreman både natt och dagh/ at the mågha vndfly dieffuulsens falska list/ och så få een ewig glädi med herran Jesu Christ/ Gudi wari loff

O rene gudz lamb/ oskyldig på corsset for oss slactat/ alltijd befunnen tollig/ ee hure tu war föractat/ wora synder haffuer tu dragit/ döden och heluetit niderslagit/ forbarma tich offuer oss o Jesu.

Giff oss tin ewiga frid o Jesu

Förlän oss gud så nådelig frid j wora daghar/ ty ingen är på iorderik/ then ofrid kan förtagha/ vtan tu allene

*

Fölier nuu itt register på hwad bladh och sidho hwar songen finnas scal.

Thetta minne må siungas j brudahusen

GUd som all ting skapade sich til loff och prijs/ skop han man och quinno och satte j paradijs / böd them bliffua samman/ såsom itt köt och blod/ och haffua gud for ögon/ och liffua j kerlech godh/ Gudi wari loff

Gud som sade mannenom ey gott wara alleen/ han skapte honom ena hielp vthaff hans sidobeen/ och gaff them så welsignilse med thenna orden/ wexer til föröker idher och vpfyller iorden/ Gudi wari loff

Ty scal mannen offuer giffua fader och moder/ och när sijn hustru bliffua then gud honom foghar/ både j nödh och gammen epter gudz wilia/ och the gud foghar tilsamman må ingen åtskilia/ Gudi wari loff

Bidiom nuu så innelig for thetta hionalagh/ at gud är theres styreman både natt och dagh/ at the mågha vndfly dieffuulsens falska list/ och så få een ewig glädi med herran Jesu Christ/ Gudi wari loff

O rene gudz lamb/ oskyldig på corsset for oss slactat/ alltijd befunnen tollig/ ee hure tu war föractat/ wora synder haffuer tu dragit/ döden och heluetit niderslagit/ forbarma tich offuer oss o Jesu.

Giff oss tin ewiga frid o Jesu

Förlän oss gud så nådelig frid j wora daghar/ ty ingen är på iorderik/ then ofrid kan förtagha/ vtan tu allene

*

Fölier nuu itt register på hwad bladh och sidho hwar songen finnas scal.

Christe som liuus

vvv.

j

Christus then rette

vvvvj.

j

Enom konning

vj.

j

En riker man wello.

iv.

ij

Een iungfru födde

vvvj.

j

Epter gudz skick

vvviij.

j

Forbarma tich gud

vj

ij

Gud warder liknat

iiij

j

Gör wel och låt

vvij.

j

Gud wari oss barm.

vviij

j

Gud aff sinne barm.

vvvj

ij

Gläd tich tu helga

vvviii.

ij

Gud ware loffuat

vvvvj.

ij

Gud som allting ska.

vvvviii.

ii

Herre nuu låter tu tin

ij.

j

Hwar man må nuu

vvviii.

j

Jesus Christus är

vviii.

ij

Jesu tu est wor fa.

vvvi.

j

Jesu som är wor frel.

vvvvv.

j

Kom helge ande

vvvi.

ij

Låt thet icke förtryta

vv.

j

Mijn siel haller my.

j

ij

Nuu är kommen wor

vvv.

ij

Nuu bidie wij then hel.

vvvv.

ij

O gud wij loffue tich

ij.

ij

Om en rik man

vij.

ij

O fader wor barm.

vv.

ij

O Jesu Christ som

vvi.

ij

O herre gud aff himme.

vvii.

ij

O herre gud som all

vvvii.

ij

O herre gud tijn hel.

vvvvii.

j

Sel är then man

viii.

ii

Sich frögde nuu him.

vvviiii.

j

Then onde wactar

vvj.

j

Tesse äre the tiyo

viv.

j

Then som wil en chri.

vv.

j

Welsignat wari her.

j.

j

Wij tro vppå alzmec.

iii.

ii

Wor gud är oss een

vii.

j

Utan herren faller oss

viiii.

j

Wi som liffue på werl

vviii.

j

Wi loffuom Christ

vviiii.

ii

War glad tu helga

vvv.

ii

Werldenes frelsare

vviv

j